

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 7 — Rok 133 (4)

Niedziela, 9 — poniedziałek, 10 stycznia 1944 r.

DZIŚ: Juliana
JUTRO: Pawła pust.

Gwałtowne walki w Kirowogradzie 262 bombowców alianckich strącono w tygodniu

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 8-go stycznia:

Po obu stronach Kirowogradu i w samym mieście są w toku gwałtowne walki z wielkimi siłami nieprzyjacielskimi. Własne formacje pancerne w przeciwnatarciu odrzuciły bolszewików na północ od miasta i zdobyły ważny teren wyżyny.

Na południe od Kijowa i w rejonie Berdyczowa trwają z niezmniejszoną gwałtownością ciężkie walki obronne. Bolszewicze próby przełamania również i wczoraj udermiono. Kilka włamań zaryglowano. Na południe od Pohrebyszcz nasze wojska pomimo zacieklego oporu w przeciwnatarciu odrzuciły atakujących bolszewików, przy czym zniszczono większą ilość czołgów nieprzyjacielskich.

Na północny zachód od Rzeczyca i zachód od Propojka liczne lokalne ataki bolszewików pozostały bez skutku.

W czasie kontynuowania swoich silnych ataków na północny zachód od Witebska bolszewicy ponieśli szczególnie wysokie straty w ludziach i materiale. W kilku miejscach włamań toczą się jeszcze zaciekle walki.

Na północ od Nowla załamały się w naszym ogniu obronnym powtarzane ataki nieprzyjacielskie.

Lotnictwo ingerowało z punktem ciężkości w rejonie Kirowogradu i Berdyczowa w walkach na ziemi, zadając nieprzyjacielowi wysokie krwawe straty i czyniąc znaczny ubytek w broni, sprzęcie i pojazdach.

Nocy ubiegłej w czasie zwalczania bolszewickiej komunikacji dowozowej zniszczono 7 pociągów transportowych, a 9 dalszych pociągów uległo uszkodzeniu.

W zachodniej części południowo-włoskiego frontu nieprzyjacieli rozszerzył swe wielkimi siłami przeprowadzone ataki na dalsze odcinki. Po ciężkich walkach w rejonie północno-zachodnim Mignano utracono 2 wzgórz. Na pozostałym froncie dzień miał przebieg na ogół spokojny.

Angielskie i północno-amerykańskie formacje bombowców atakowały w dniu wczorajszym miejscowości w zachodnich i południowych Niemczech. Przy bezplanowym zrzućciu bomb powstały szczególnie w Ludwigshafen i Mannheim znaczne szkody w dzielnicach mieszkalnych.

Ubiegłej nocy samoloty nękające zrzućciły bomby w reńsko-westfalskim okręgu przemysłowym.

Formacje bombowców nieprzyjacielskich strąciły przy tych atakach 33 samoloty, głównie czteromotorowe bombowce, 8 własnych samolotów myśliwskich zaginęło.

Tym samym terrorystycznym lotnictwem angielskim i północno-amerykańskim w pierwszym tygodniu 1944 roku strącono 262 samoloty, z tego 231 czteromotorowych bombowców.

BERLIN, 8. 1. — Agencja „Telepress“ dowiadyuje się z dobrze poinformowanego źródła następujących szczegółów o sytuacji na froncie wschodnim:

Bitwa zimowa na wschodzie zarówno na południu, jak i na środkowym odcinku, w ciągu dnia 5 stycznia jeszcze bardziej się rozszerzyła i stała się bardziej zaciętą. W obrębie wielkiego łuku Dniepru bolszewicy po zasileniu i przegrupowaniu swych oddziałów pancernych i piechoty przystąpili w rejonie Kirowogradu do spodziewanych ataków.

Miały one służyć widocznie do tego, by skutkiem rozszerzenia naporu ofensywnego z południowej flanki odciążyć swe oddziały wypadowe, walczące w samym ośrodku bitwy pod Berdyczowem i Żytomierzem i broniące przy niesłychanym nakładzie sił i materiałów każdej pędzi ziemi. Ta metoda polegająca na inscenizowaniu dodatkowych manewrów na mniej lub więcej sąsiadujących odcinkach wśród bezwzględnie poświęcenia ludzi, również w dniu wczorajszym doprowadziła do wysokich strat wśród bolszewików, którzy nie zdołali dokonać zamierzonego przełamania. O dotkliwych stratach sowieckich świadczą okoliczności, iż

w dniu wczorajszym na froncie wschodnim zniszczono 262 czołgi sowieckie, z czego przeważającą część na południowym odcinku frontu wschodniego.

Na środkowym odcinku, bolszewicy po kilkudniowej przerwie, w czasie której dokonali przegrupowania własnych oddziałów, podjęli znowu wielki atak pod Witebskiem. Tutaj również mimo niesłychanych strat w ludziach nie odnieśli żadnego pod względem taktycznym donioślejszego sukcesu. Walczące stale w przedniej linii specjalne bataliony oraz karne bataliony oficerskie w toku niesłychanie aciejących zmagania zostały dosłownie zdziśiatkowane.

Rewelacyjne oświadczenie „Prawdy“ ZSRR sam rozstrzygnie los Polaków i Finów

SZTOKHOLM, 8. 1. — Według doniesienia agencji Reutersa z Moskwy, środowe wydanie „Prawdy“ bierze jako asumpt artykuł noworoczny Wendela Willkiego, ogłoszony w „New York Times“, aby ponownie określić stanowisko Unii Sowieckiej dotyczące politycznej nienaruszalności małych narodów, zamieszkałych na pograniczu wschodniej Europy oraz państw bałkańskich.

W tej sprawie pisze „Prawda“: „Jest już aktualne, ażeby nareszcie wyjaśnić tzw. zagadnienie bałtyckich państw, które są właściwie zagadnieniem czysto wewnętrznym Unii Sowieckiej. Ktokolwiek by się tym zagadnieniem interesował, niechaj przypomni sobie konstytucję sowiecką i zechce pomyśleć, że my wiemy, w jaki sposób obronić naszą konstytucję. Co się tyczy Finów i Polaków, nie mówiąc już wcale o narodach bałkańskich, to Unia Sowiecka wie doskonale, jak ma z nimi postępować.“

Jak podają — w kołach politycznych Berlina mówi się o tym, że artykuł półoficjalnej gazety moskiewskiej „Prawda“, omawiającej odpowiedź sowiecką na niedawno temu opublikowany artykuł Wendela Willkiego, zasługuje na szczególną uwagę. Zająć bowiem stanowiska przez „Prawdę“, z którego wynika, że Moskwa w kwestii europejskich państw

wschodnich i południowo-wschodnich wyprasza sobie wszelkie mieszanie się i uzależnia przyszły los Finlandczyków, Polaków i wszystkich państw bałkańskich wyłącznie od decyzji Unii Sowieckiej, pojawia się właśnie w takim momencie, kiedy dyskusja nad stosunkiem emigracji polskiej do Moskwy weszła w nowe i intensywne stadium.

Dowodem tego jest także oświadczenie miarodajnych osobistości spośród emigracji polskiej, w którym przypomina się zasady Karty Atlantyckiej, która tworzyć ma także podstawę dla celów emigracji polskiej. To przytoczenie Karty Atlantyckiej, owego dokumentu, oznaczonego mianem „banknotu fałszywego“ przed kilku dniami przez pewnego znanego polityka tureckiego, zlikwidowane jest już na skutek artykułu „Prawdy“. Sowieci w ten sposób dają jeszcze raz niedwuznacznie do zrozumienia, że absolutnie nie są zainteresowani żadnym apelem emigracji polskiej, wnoszonym do sumienia Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych i że zasadniczo i bez wszelkiej dyskusji odrzucają wszelką ewentualną interwencję na korzyść losu Polaków.

Równocześnie jednak ze strony sowieckiej daje się tym samym do zrozumienia, że bez wszelkich widoków

Przestrogi prasy londyńskiej

GENEWA, 8. 1. — Z okazji Nowego Roku prasa londyńska w artykułach wstępnych zwraca się do brytyjskiej opinii publicznej z poważnymi przestrogi.

Tak pisze np. „Times“ że pod rozmaitymi względami trudniej jest Anglikowi dziś aniżeli w roku 1940 podolać wymaganiom chwili. Dziennik ten podkreśla, że żołnierze brytyjscy istotnie nie odnoszą wrażenia jakoby Nowy Rok miał się dla Aliantów pod względem wojskowym ukształtować łatwo.

Aż nadto doskonale zdają sobie oni z tego sprawę że mają przed sobą chwile najcięższe, a przede wszystkim punkt kulminacyjny tej wojny. Nikt, a również i żadna osoba cywilna w Anglii, jak w zakończeniu podkreśla to dziennik, nie powinien paść ofiarą niebezpiecznej tej pokusy, polegającej na wierzeniu w to, że zwycięstwo ostateczne jest dla Aliantów tak dobrze jak zdobyte.

W narodzie angielskim obiegają poglądy niebezpieczne, tak stwierdza „Daily Herald“. Wielu jest bowiem

takich pośród szerokiego mas publiczności, którzy sądzą, że trzeba tylko utworzyć nowy front na to, aby wojnę bezpośrednio doprowadzić do końca. Byłoby jednak raczej rzeczą znacznie lepszą, tak zauważa dziennik, aby przyjęło się przekonanie, że z chwilą utworzenia drugiego frontu wojna dla Aliantów w ogóle dopiero się rozpocznie olbrzymie bowiem, trudne i niebezpieczne operacje, jakie leżą w pojęciu utworzenia drugiego frontu, podlegają wszelkim przypadłościom wojennym.

Stimson na emeryturze?

BUENOS AIRES, 8. 1. — „Noticias Graficas“ podają nadzwyczajne doniesienie, według którego Roosevelt dokona w najbliższym czasie przekształcenia swojego gabinetu. Wobec oczekiwanych operacji przeciwko Niemcom i Japonii pragnie on sędziwego sekretarza wojny Stimsona zastąpić przez jakąś młodszą osobistość.

Zasady niemieckiej strategii na froncie wschodnim

BERLIN, 8. 1. — Komentując sytuację na froncie wschodnim, wojskowy korespondent DNB pisze:

„Chociaż zimowa ofensywa bolszewików znajduje się w pełnym rozwoju i wszędzie toczą się bardzo ciężkie bitwy, nie nie wskazuje na to, by bolszewikom udało się zebrać podczas zimy 1944 r. plony swych bezustannych ofiarnych wysiłków, podejmowanych od lipca ub. roku.“

O ile Niemcy rezygnowali z terenu, to nie działają się to nigdzie na podstawie jakiegos zwycięstwa bolszewików, lecz wyłącznie dlatego, ponieważ czynniki niemieckie, po skrupulatnym rozważeniu wszelkich ewentualności, gotowe są do odstąpienia pewnych terenów, jeżeli w ten sposób zaoszczędzić, względnie uzyskać mogą dodat-

kowy potencjał bojowy. Wydaje się, że dowództwo niemieckie również nadal stoi na stanowisku, że o ile chodzi o front na wschodzie, to najlepszą jest działalność podyktowana zasadami oszczędności, czyli innymi słowy czynniki niemieckie przy możliwie jak najmniejszym nakładzie sił zmierzają do osiągnięcia możliwie jak największego sukcesu. Elastyczna obrona — to niewątpliwie będzie nadal hasłem, którym widocznie dowództwo niemieckie kierować się będzie w akcjach bojowych obecnej zimy.“

Po zanalizowaniu obecnej sytuacji w rejonie bojowym Żytomierza oraz po szczegółowym omówieniu wysiłków sowieckich, zmierzających do utworzenia dalszych punktów ciężkości na różnych odcinkach frontu, by w ten sposób związać większe kontyngenty wojsk niemieckich, korespondent wojskowy DNB kończy swe wywody następującymi zdaniem:

„W daleko silniejszym stopniu aniżeli w czasie poprzednich dwóch okresów zimowych zauważyć można w obecnym roku w niemieckich kołach wojskowych spokojną ocenę sytuacji. Nie zamyka się wprawdzie oczu na wielkość zadania, przed jakim stoją żołnierze niemieccy, lecz dowództwo niemieckie nadal posiada uczucie decydującej przewagi. Zarządzenia, obliczone nie tylko na utrzymanie pełnej siły bojowej w całej armii niemieckiej, lecz mające ponadto na celu wzmoczenie istniejących sił, niewątpliwie uważać trzeba za oznakę celowości, z jaką po stronie niemieckiej czyni się przygotowania do nowych działań defensywnych. Cóż wobec tego oraz przy uwzględnieniu tych zadań, jakie armia niemiecka obecnie ma do spełnienia na innym miejscu, znaczy fakt, że odstępuje się tereny sowieckie? Każdy partner dąży do rozstrzygnięcia przy pomocy własnych środków.“

Marszałek Rommel na inspekcji

BERLIN, 8. 1. — Urzędowo podano do wiadomości:

W ramach swej podróży inspekcyjnej poprzez obiekty fortyfikacyjne na okupowanych obszarach zachodnich generalny marszałek polny Rommel dokonał przeglądu szeregu przygotowanych do akcji dywizji pancernych i grenadierów pancernych jako też licznych oddziałów specjalnych.

Ćwiczenia alarmowe i bojowe, przeprowadzone po części ostrą amunicją, ponownie wykazały wysoki stopień wyszkolenia i wartość bojową wojska.

Głos dnia

W ciągu ostatnich tygodni starożytności na Białorusi ludność zorganizowała samorzutnie cały szereg manifestacji, które stanowiły odzwierciedlenie jasnego i nieugiętego stanowiska wobec ostatnich planów bolszewickich odnośnie do uciemięczenia poszczególnych narodów.

Jedynie tylko w rejonie Baranowicz chłopci, rzemieślnicy i przedstawiciele zawodów umysłowych zorganizowali 8 zebrań protestacyjnych, cieszących się masową frekwencją i posiadających niezwykle żywiołowy charakter. We wszystkich miastach powiatowych tego rejonu w powziętych rezolucjach wyraził się nastrój ludności. Z rezolucji tych przemawiała w przekonywujący sposób zdecydowana

wola ludności białoruskiej ponieśienia raczej honorowej śmierci, niż popadnięcia jeszcze raz w niewolę bolszewicką.

Rezolucja powzięta na wielkim zgromadzeniu w Baranowiczach oświadcza: „Dyktator z Kremia żąda ponownie od państw plutokratycznych uznania swoich praw do naszego białoruskiego kraju. „Opiękie“ Moskwy już raz przeżyliśmy. Pozostaje ona w pamięci naszego narodu jak krwawy upiór. Naród białoruski nigdy nie zapomniał haniebnych metod bolszewików. Dotychczas brzmiały w naszych uszach skargi uprowadzonych i wygnanych na rozległe stepy wschodu i dotychczas plonie w naszych sercach nienawiść przeciw bolszewizmowi.“

Prezydent Roosevelt podał do wiadomości, że generał porucznik Jacob Devers mianowany został dowódcą sił amerykańskich na morzu Śródziemnym. Ponadto Roosevelt podał do wiadomości nominację generała majora Jimmy Doolittle na dowódcę 8-mej amerykańskiej floty powietrznej, stacjonowanej w Wielkiej Brytanii.

Jak donosi Reuter z angloamerykańskiej głównej kwatery na Nowej Gwinei, wysunięte amerykańskie oddziały rozpoznawcze musiały się wycofać z rejonu Arave na Nowej Brytanii pod wpływem kontrataków japońskich.

Minister marynarki Knox przyznał we wtorek na konferencji prasowej iż kapitan Gloucester (Nowa Brytania) lotnictwo japońskie zatopił kontrtorpedowiec amerykański oraz transportowiec nadbrzeżny.

W orędziu skierowanym pod adresem wojska premier australijski Curtin podkreślił, iż ubiegły rok dla Australii i armii jej był rokiem poświęceń, a niejednokrotnie również śmiertelnego boju. Przede wszystkim na Nowej Gwinei żołnierze australijscy musieli walczyć w warunkach nieznanych dotychczas w żadnej wojnie.

Po wizycie złożonej przez bawiącego obecnie w Madrycie Amaru Uchena (Marokko hiszpańskie) hiszpańskiemu ministrowi spraw zagranicznych, generał Franco przyjął na audiencji dostojnika marokańskiego.

W związku z oddaniem ruin Ortony pismo londyński „Times”, że „sukces” angloamerykanów jest typowym przykładem niesłychanych wysiłków dokonanych na terenie Włoch celem osiągnięcia jedynie bardzo nikłych wyników. Odstąpienie miasta przez Niemców bynajmniej nie otwiera żadnych wielkich perspektyw.

Francuska policja bezpieczeństwa w Szwajcarii, że jeden z włamywaczy miał wynajęty w pewnym banku tresor pieniężny, w którym zdeponował rozmaite przedmioty wartościowe, pochodzące z włamań. M. in. znaleziono brylanty, rubiny, złote pierścienie i bransolety oraz około 13 milionów franków w gotówce.

Na wyspie Hawaj 4000 metrów wysoki wulkan Mauna Loa od dnia 23 listopada podjął znowu swą działalność erupcyjną. Wulkan Mauna Loa uchodzi jako najwyższy swego rodzaju na świecie i uważany był od szeregu lat za wygasły.

Według sprawozdania „Timesa”, stocznie Fairfielda w Anglii osiągnęły czysty zysk w wysokości połowy kapitału akcyjnego, wobec czego wypłacono 50%-owe dywidendy. Nawet dla stosunków angielskiej wielkiej produkcji, która przeciętnie osiąga nadzwyczaj wysokie zyski wojenne, oznacza tego rodzaju wysokoprocentowa dywidenda rekord.

Ambasador turecki w Londynie Orbay przybył do Ankarę. W tym samym dniu został on przyjęty przez szefa państwa İnönü. Utrzymuje się opinia, że w Turcji ambasador zatrzyma się tylko na krótki okres czasu.

Ciężka katastrofa autobusowa, w czasie której 8 osób poniosło śmierć, wydarzyła się koło Vuosalmi (Finlandia). Autobus wskutek silnej mgły wpadł do rzeki Vuoksi. Spośród 15 pasażerów siedmiu zdołało się uratować dzięki temu, że jeden z pasażerów stłukł dwie szyby w oknie autobusu znajdującego się pod wodą.

Nowy rząd boliwijski kazał aresztować b. ministra wojny rządu Panarandy, generała Jose Miguela wraz z innymi wysokimi oficerami. Aresztowani stoją pod zarzutem przygotowywania nowego zamachu stanu przeciwko obecnemu reżimowi.

Rząd Kostaryki udzielił zezwolenia b. królowi rumuńskiemu Karolowi i małżance Lupescu na zamieszkanie w Kostaryce.

Król Michał i szef państwa Antonescu skierowali orędzie noworoczne do armii rumuńskiej i do narodu rumuńskiego. W rozkazie dzennym podkreślił król, że pierwsza myśl w Nowym Roku odnosić się powinna do armii i do ducha ofiarnego.

B. wysoki komisarz Martyniki admirał Robert przybył do Vichy gdzie został przyjęty przez marsz. Petaina.

Rumuńska grupa oficerów, która na zaproszenie głównej komendy niemieckiej armii odwiedziła Rzeszę, powróciła do Bukaresztu.

MARZEC

2. Krematorska i Łozowaja zdobyte szturmem przez wojska niemieckie.
3. Niemcy osiągnęły środkowy bieg Dońca na szerokim froncie.
4. Sławiańsk w rękach niemieckich.
6. Zwycięskie walki na Kubaniu.
7. Zniszczenie 3-ciej armii bolszewickiej pod Charkowem.
10. Zacięte walki pod Orłem.
12. Walki uliczne w Charkowie. — Planowe opróżnienie Włazmy.
13. Bogoduchow, Achtyrka i Grajworon zdobyte przez Niemców.
15. Charków ponownie w rękach niemieckich.
17. Postęp ataku w rejonie Bielgorodu.
19. Niemcy zdobyli Bielgorod.
21. Przemówienie Führera.
24. Zacięte walki w Tunisie.
23. Siewsk wzięty szturmem.
30. Rozbicie band komunistycznych w Chorwacji.

KWIECIEŃ

3. Według oświadczenia biskupa Gawliny 400.000 dzieci polskich zmarło w Z. S. R. R.
5. Nowe walki na Kubaniu.
6. Protest marszałka Petaina z powodu bombardowania Paryża.
7. Spotkanie Führera z Mussolinim.
16. Odkrycie masowego grobu pod Katyniem, w którym znaleziono 12.000 polskich oficerów zamordowanych przez bolszewików. — Kontratak niemiecki w rejonie jeziora Ilmeń, na wschód od Orła, nad Dońcem.
25. Z. S. R. R. zerwał stosunki z emigracją polską w Londynie.

MAJ

1. Sowieci stracili w kwietniu 1082 samolotów.
10. Walki koło Wielkich Łuków, nad Dońcem, koło Orła i nad Kubaniem.
12. Zakończenie walk w Tunisie.
15. Wizyta Churchilla u Roosevelta w Waszyngtonie.
16. Rozwiązanie Kominternu.
19. Niemiecka artyleria przeciwlotnicza zestrzeliła od początku wojny 10.000 samolotów.

CZERWIEC

1. Sowieci stracili w maju 1557 samolotów.
5. Odkrycie archiwum NKWD w Smoleńsku.
7. Mowa ministra Goebbelsa w berlińskim Pałacu Sportowym.
8. Nieudały desant na wyspie Lampeduza.
12. Wyspa Pantellaria i Lampeduza na skutek braku wody zaprzestaly oporu.
28. Rozbicie ataków sowieckich pod Wielkimi Łukami.

LIPIEC

2. Zniszczenie band sowieckich na zapleczu frontu. — Walki na wyspach Rendova i Nowa Georgia

4. General Sikorski zginął w katastrofie lotniczej w Gibraltarze.
6. Wielka mowa Mussoliniego. — Ciężkie walki w rejonie Bielgorodu.
7. Niemcy włamali się w linie sowieckie w rejonie Bielgorodu i Orła.
9. W rejonie Bielgorodu i Orła zażarta bitwa pancerna.
10. Alianci rozpoczęli atak na Sycylię
16. Atak niemiecki w rejonie Bielgorodu zyskał na terenie.
18. Orędzie Churchilla i Roosevelta do narodu włoskiego. — Bitwa na froncie wschodnim rozszerzyła się na dalsze odcinki.
19. Pierwszy nalot aliancki na Rzym.
25. Zmiana rządu we Włoszech. — Premierem marsz. Badoglio. — Aresztowanie Mussoliniego.

SIERPIEŃ

1. Pierwszy nalot bombowców amerykańskich na Rumunię.
5. Opróżnienie Orła po kompletnym zniszczeniu.
12. Zażarte walki na wschodzie nie ustają.
15. Konferencja Churchilla z Rooseveltem w Quebec.
18. Wojska niemiecko-włoskie planowo ewakuowały Sycylię.
22. Walki w rejonie Charkowa.
29. Król Bułgarii Borys zmarł.

WRZESIEŃ

3. Zakończenie walk w rejonie Orła.

ZE SREBRNEGO EKRANU

Roxy: „Paracelsus”

Anno Domini 1522. Niedziela w Bazylei. Z kościoła wychodzą radni miasta z burmistrzem na czele i z lekarzami-magistrami uniwersytetu. Miastu grozi czarna śmierć — dżuma, która pochłonięła już tyle istnień w Europie. Wiele obawa przed nią i chęć zaradzenia zlemu jest tematem ich rozpraw. Przypadek naprowadza ich na właściwą pośrednią drogę. — Ciężko chory drukarz Forbenius ma już stracić nogę. Tak przynajmniej zdecydował magister po zasięgnięciu rady w dziełach Galena i Awicenny, które były wówczas alfą i omegą sztuki medycznej. Forbenius jednak postąpił, że w mieście znajduje się Paracelsus, lekarz czy też znachor o dużym rozgłosie, obłożony stałe przez tysiące chorych. Wzywa więc go i ten przychodząc w ostatniej chwili przed operacją (przygotowania chirurga napędzają już wielkie strachu) ratuje mu nogę i zdrowie odmiennym skutecznym leczeniem. Wiele rada miasta powołuje go na lekarza miejskiego.

A Paracelsus każe przede wszystkim zaniknąć bramy, by nie wpuścić śmierci do Bazylei. Zarządzenie to godzi jednak w interesy kupców, którzy powiększają i tak już liczne zastępy wrogów Paracelsusa. Za nim

- Nieprzyjacieli poniosł olbrzymie straty.
4. Desant aliancki w Kalabrii.
8. Zdrada marszałka Badoglio. — Włochy skapitulowały, na zasadzie zawieszenia broni podpisanego już w dniu 3 września.
9. Desant aliancki pod Salerno.
10. Rzym obsadzony przez wojska niemieckie. Włoskie siły zbrojne przestały istnieć. Przegrupowania we Francji i na Bałkanach. — Utworzenie nowego faszystowsko-republikańskiego rządu we Włoszech. — Niespodziewany wypad niemiecki na Szpicberg.
11. Mediolan, Turyn i Padwa zajęte przez Niemców. — Przemówienie Führera.
13. Niespodziane uwolnienie Mussoliniego. — Alianci pod Salerno odrzuceni do rejonu w Brzeża.
14. Natarcie niemieckie pod Salerno rozwija się.

PRZYJACIEL PIEC

Kiedy zimą, ogień paliło się w piecu, a jeszcze nie zapłonęły światła (bo wolno było cały dzień wieceć), piec szerył czerwony pysek popielnika, świecił oczyma pokratkowanymi gdy otworzyłeś drzwiczki i huczał, dudnił, to znowu udawał lokomotywę i łomotał rytmicznie.

Mały Władzio chciał wtedy koniecznie iść do ciotki Cecylii, bo słyszał, jak tato mówił „w starym piecu diabła pali”, ale potem był okropnie roz-

jednak jest młodzież uniwersytecka, Famulusy, ślepo wierzące w swego mistrza szukającego nowych dróg i chcącego leczyć przede wszystkim sercem. Fakultet medyczny uniwersytetu nie daje jednak za wygraną. Bedac w posiadaniu siły, zmusza w końcu Paracelsusa do opuszczenia miasta. U schyłku życia znajduje on jednak zadośćuczynienie. Cesarz powołuje go na swój dwór, dając mu wszelkie uprawnienia i tytuły, których sam się rzekł. Paracelsus gardzi jednak zaszczytami i pozostaje przy swych biednych chorych.

Niezwykłą zaletą filmu jest fakt, że rozgrywa się on na tle oryginalnej Bazylei z wszystkimi akcesoriami średniowiecznego miasta. Mamy więc i stoje mieszczan i uczy i zabawy, mamy też pochód biczowników i tłum ulegający tak popularnej w średniowieczu psychozie. Mam też i miłość idealną i wzniosłą tak rzadko dziś spotykaną. Te fakty już wystarczą, by film warto było zobaczyć. Gdy jeszcze dodamy doskonałą reżyserię i grę aktorów, to nie znajdziemy w filmie naprawdę żadnych minusów.

Przypominamy, że o Paracelsusie zamieściła „Gazeta Lwowska” felieton p. t. „Odnawiciel m. Lwocyna” dnia 14. XI. 1943 w nr. 268.

Recenzent.

16. Pakt Trzech Mocarstw nadal ważny. — Deklaracja Niemiec i Japonii.
17. W szalejącej bitwie letniej na wschodzie bolszewicy nie uzyskali nigdzie przelamania i nie mogli przeszkodzić planowemu ruchom wojsk niemieckich. — Nowy desant aliancki pod Salerno.
19. Niemiecki sukces obronny w południowych Włoszech. — Połączenie wojsk z Kalabrii z dywizjami pod Salerno. Zajęcie skróconej linii oporu. — Przemówienie Mussoliniego: Dynastia sabaudzka zdradziła faszystów!
20. Planowa ewakuacja Sardynii.
22. Walki w rejonie Połtawy, Rosławla i Smoleńska.
28. Split wzięty szturmem. Wyspa Korfu zdobyta. — Przemówienie min. Ribbentropa w trzecią rocznicę Paktu Trzech.
30. Odparcie nowych ataków na Zaporozie.

(Dokończenie nastąpi)

czarowany, gdyż tam było — centralne ogrzewanie.

Sniły mu się w nocy karzelki, bo w dzień słyszał, jak nianka śpiewała: „Kaśka za piec, Maciek za nią, rozwalili ocet z banią”, a chyba tylko karzelki mogły harcować w wąskiej szczylinie za piecem.

Mróz tymczasem brał coraz krzepiej świat: w swe ramiona, aż trzeszczało, pod nogami. Pomyślał sobie wtedy, że i w niebie musi być tęgie zimno, jeżeli mówi się: „dobrze mu jak u Pana Boga za piecem”.

Jak było dobrze przytulić się do ciepłego pieca i pożałować go w wdzięczności: „Cztery kąty i piec piąty”. Stoi biedak na miejscu, jak ten kąt, ten żywy, gadający piec z czerwonym pyskiem popielnika i — nigdy nie chodzi na spacer.

Ale nadeszła wojna i piec nareszcie też mógł się rozzerwać. Jednego rozzerwała bomba lotnicza, drugi rozleciał się sam od ciągłych przejazdów czołgów pod oknami. Sąsiedzi zawołali zdana i ten fachowiec tak zalepił piec, że nie tylko szpar nie ma ale i przestał ciągnąć. Kogo dzisiaj stać na to, żeby sobie pociągnąć, choćby od święta... Inny sąsiad zaczął sam piec przestawiać, taki spryciarz, nowy lokator, i znalazł w piecu zamurowane jakieś piastry czy cekiny złote! Reszta kamienicy zostawiła piece w kuchni i w pokoju w spokoju, bo i cóż w nie włożyć?

Gdy więc na ziemię zlezie już noc, ta zaciemniona noc, czarna jak rozpacz, piece idą sobie zapewne nareszcie na spacer. Żadnemu z nich nie grozi, że spadną z pieca na leb. es.

DAJ CIEPŁĄ KOSZULĘ ZIMOWĄ BIEDNEMU — PRZYJMIE Z WDZIĘCZNOŚCIĄ P.K.O.

Osobliwości dawnego Lwowa

Pączki

Ważny to był dzień w roku: Trzech Króli. Podwójne narodziny: narodziny pączka i narodziny karnawału. Radość dla dzieci, wesele dla dorosłych. Dzieci bywały wtedy więcej po domach niż dziś. Jakaś babcia, czy jakaś ciocia zapraszała liczną gromadkę na podwieczorek. „Pojedziemy do ciotki, tam dostaniemy lakoci...” Wiedzano, co to będzie. Czekolada i...coś jeszcze! Kiedy już dzieciarnia zasiadła w koło stołu ładnie nakrytego i kiedy już z filiżanek buchała wonna para gorącej czekolady, wniesiono półmek pączków. Zapanowało mielenie. Półmek stanął na środku nakrycia. Wszystkie oczy skierowały się ku słodkiej sterce. Tam gdzieś, może w głębi, a może z samego wierzchu, znajduje się jeden pączek tajemniczy. Ten, w którego wnętrze tkwi migdał. Kto go zdobędzie? Dzieciom dno prawo wyboru. Małe rece wyciągnęły się po zdobycz, pączki były w mig rozbrane. Jeden kes, drugi... niema nic. W tem szczęśliwy sześciolatek zawołał: — Jest, jest!

Babcia czy ciocia wniosła koronę ze złotego papieru wśród ogólnej wesołości nastąpił akt koronacyjny

Króla migdałowego. A jednak, chociaż to była tylko korona papierowa (a może wiotka dlatego) w niejednym wzroku zamigotało światło zadośćcoi, a któryś tam odzimek oświadczył nawet, że się „tak nie bawi”. Nie zrobiło to żadnego wrażenia na Migdałowym królu. A demain les affaires serieuses” Zabawa szła dalej. Pączki też. Po podwieczorku babcia czy ciocia siadła do fortepianu, zadzwęczała poleczka, dzieci poszły w tan, karnawał był otwarty. Gdy się dzieci rozeszły, starsi, jeśli znalazły się choćby dwie oary poszli w ich ślady i pogodnie witali wkraczającego między ludzi Księcia karnawału. Komuż byłoby przyszło na myśl tańczyć przed Trzema Królami, albo po Popielcu? — Wszak tańiec był wtedy jeszcze czymś w rodzaju obrzędu, nie zaś codziennej powszedności.

Pączku! Wieleż to przepisów praktycznych i sekretów kul'narnych spisano dla ciebie w ciągu stuleci! Gdy cie lykamy z rozkosza, czy zdajemy sobie sprawę, wiele to trudu i kunsztu wymagało, aby ci nadać kształt i smak i zapach odpowiedni. Łatwo to było pisać Gołębiowskiemu: „Pączki,

ciasto delikatne na drożdżach, do którego rozczyniają mąkę jak na naleśniki, smażą w smalcu w tłustości i kładą w środek powidla lub konfitury”. Ale któż nie pamięta, z jakim to kłopotem, z jakim namaszczeniem, z jaką trema był połączony wypadek nazywający się w gospodarstwie naszycch matek i babek „smażeniem pączków”. Nie wystarczyło wziąć najprzedniejszej maki pszennej, najlepszych drożdży najwyborniejszego smalcu. Pączkowi groziły tysiączne niebezpieczeństwa. Jego narodziny trzeba było otoczyć opieką nieomal jak przyściecie na świat niemowlęcia. Drzwi i okna zamknięto jak szczelnie, aby go „nie zawiąło”. Z bicia serca rzucało się podrostrka na wrzące fale tłuszczu i śledziło jego ruchy. Bo rasowy pączek miał ten zwyczaj, że przysmażywszy się już dobrze z jednej strony, wykonał sam skok w górę, orzewracał się i siadał drugą, surową jeszcze stroną na smalcu jak kaczka na sadzawce. Po wydobyciu z tłustej kąpieli miał oba policzki rumiane, czerwono-brunatne nie za jasne, nie za ciemne, powierzchnie policzków gładką, broń Boże pomarszczoną, a w koło oboczka żółta jak złoto. Serce miało konfitury (różanej dawano pierwszeństwo), z wierzchu posypywano go pachnącym cukrem czasem powlekano lukrem, do smaku dodawano esencji ponczo-

wej. Gdy się wszystko udało, było się czyn pochwalić. Nie darmo też słynny Ali-Bab (Babiński) największy po Brillat-Savarini autor kulinarny, w poradnym swym dziele „Gastronomie pratique” umieścił osobny rozdział o pączku polskim pod tytułem „Beignets à la polonaise”. Inaczej zupełnie gdy się nie udało. Wstyd i konsternacja. Dlatego też z czasem, aby uniknąć bolesnych zawodów, aby się samemu nie smażyć w złym humorze i w przenikliwym swadzie przypalonego smalcu, coraz rzadziej zabierano się do pączków w domowej kuchni. Wyrób pączków zostawiono cukiernikom

Weszło raz do cukierni nieznanne towarzystwo. Dwóch panów i dama. Akcent zdradzał gości z innej dzielnicy. Jeden z mężczyzn zapytał: — Czy macie (s.c) pączki warszawskie?

Stojący za ladą kierownik cukierni obrzucił go wzrokiem regionalnym. — Jakże pączki? Warszawskie? Ta panie, nimby oni tu zajechali, kto by to jadł? My mamy swoje własne, świeże, lwowskie pączki, proszę siadać”.

Przybyłe towarzystwo sadziło, że to „prosze siadać” jest wezwaniem do zajęcia miejsc Usiadło więc. I dobrze zrobiło. Bo gdy podano pączki, okazało się, że nie ustępują warszawskim. T. B.

NA NIEDZIELĘ O PRAWIE BRATERSTWA

Nie godzi się nam, którzy się za bracią liczymy, sobie tylko gwoli żyć, ale raczej dobrodziejstw Ojca naszego między się udzielać, które On różnym różnie dał, aby tą różnością i wspólnym udzielaniem powinowactwo braterstwa między nami zachowane było.

Tak nawołuje Andrzej Frycz Modrzewski w swojej „Naprawie“.

Z DNIA

DZIS ZACIEMIAMY:

Początek 16:50

Koniec 6:40

ALARM LOTNICZY

10-sekundowe sygnały

ODWOLANIE

długi sygnał 1-minutowy

OBYWATELE!

Nowoczesna wojna toczy się nie tylko na szerokich frontach bojowych, lecz przerzuca ataki swe na głębokie tyły i zaplecza wojenne, niszcząc nie tylko potencjał wojenny przeciwnika, ale szerząc potworne wprost spustoszenia w życiu, mieniu i dorobku kulturalnym i cywilizacyjnym szerokich mas ludności cywilnej. Ludność ta jest najbardziej narażona na wszelkiego rodzaju niebezpieczeństwa i okropności takich ataków, czego świadkami byliśmy wszyscy także i w naszym mieście.

Zabezpieczenia swego potencjału wojennego przeprowadziły władze, zabezpieczenie swego życia i mienia musi przeprowadzić ludność we własnym swoim dobrze rozumianym interesie.

Zgłaszajcie się masowo do „Ochotniczej służby przeciwlotniczej“, która kierować będzie pracami, zmierzającymi do obrony przeciwlotniczej.

Blisze szczegóły w tej sprawie podawać będzie prasa.

RADA PRZYBOCZNA MIASTA LWOWA

Na P. K. Op. złożyli:

W. W. renumeracje od Redakcji „Dorohy“ zł 150. — Zamiast wieńca na trumnę śp. Prof. Politechniki Juliana Fabiańskiego składają zł 415 — koledy Zmarłego. — Pracownicy Fmy „Społem“ zł 400 z okazji Imienin dyrektora p. Lucjana Stawiarzkiego.

Z żałobnej karty

W Warszawie zmarł śp. WŁADY-SŁAW WAYDA, dr praw i literat, lwowianin. Był on mężem znanej śpiewaczki Janiny Korolewicz-Waydowej. Ogłaszał wrażenia ze swych podróży m. in. ogłosił książkę p. t. „Pod krzyżem południa“.

W Borzecinie pod Krakowem zmarł śp. PAWEŁ STĄSKO, ulubiony swego czasu pisarz szerszych mas. W jego niewielkich objętościach ale często i licznie ogłaszanych powieściach znachodzili czytelnicy tak lubiane tematy życiowe z dziedziny nieskomplikowanej erotyki, której na tło dawał zawsze miły i oryginalny opis przyrody rodzimej. Cześć ich pamięci.

Odpowiedzi Redakcji

W. P. J. K. — Radzimy zwrócić się do Polskiego Czerwonego Krzyża — Zarząd Główny, ul. Warszawa, Szkoła 27.

KARTY ROZPOZNAWCZE

W sprawie wydawania kart rozpoznawczych dla ludności miasta Lwowa otrzymaliśmy z Dyrekcji Policji, następujące wskazówki: Osoby nie posiadające karty rozpoznawczej lub znaczka otrzymanego przy składaniu wniosku o kartę rozpoznawczą (Kennkartenummer) nie będą mogły od 1 lutego 1944, t. j. już na miesiąc luty 1944, otrzymać kart żywnościowych.

Dozory domów otrzymali już wskazówki, by w tych wypadkach wstrzymali dostarczenia kart żywnościowych. Oprócz tego osoby opieszale będą ulegały ukaraniu.

Osoby obowiązane do starania się o kartę rozpoznawczą, które zażądały dokumentów urodzenia od właściwych Urzędów Parafialnych, jednak dotychczas dokumentów nie otrzymały, muszą natychmiast zgłosić się w swych właściwych Urzędach Dzielnicowych celem sprawdzenia czy takie dokumenty do Urzędu Dzielnicowego nadeszły. O ile Urząd Dzielnicowy otrzymał dokumenty z Urzędu Parafialnego i znajdzie je u siebie musi sama osoba natychmiast złożyć wniosek o wydanie karty rozpoznawczej.

Równocześnie winne wszystkie oso-

by, które dotychczas nie spełniły obowiązku przedłożenia wniosku o wydanie karty rozpoznawczej, wnioski takie złożyć we właściwym Urzędzie Dzielnicowym, przy czym w braku załączników należy je jak najrychlej dodatkowo przedłożyć.

Przy składaniu wniosku należy przedłożyć dowód policyjnego zameldowania.

Wszystkie te osoby, które wskutek wypadków wojennych nie mogą uzyskać dokumentów potrzebnych do złożenia wniosku o kartę rozpoznawczą (co zresztą zostanie jak najściślej zbadane), muszą swą identyczność udowodnić za pomocą dwu wiarygodnych świadków, którzy mogą wykazać się posiadaniem już kartą rozpoznawczą lub innym dowodem osobistym zaopatrzoną w fotografię. Po takim stwierdzeniu identyczności również należy natychmiast złożyć wniosek o wydanie karty rozpoznawczej.

Jako ostateczne czasokresy, w których należy składać wnioski o wydanie kart rozpoznawczych, ustalone zostały następujące dni:

Dla osób o nazwiskach z początkową literą A B C D E F dzień 4 stycznia, z literą G H I J dzień 5 stycznia, dla liter K L M dzień 10 stycznia, dla N O P Q dzień 11 stycznia, dla R S T U V dzień 12 stycznia, dla W Y Z dzień 13 stycznia i dla litery S dzień 22 stycznia.

Zwraca się szczególną uwagę każdego mieszkańca Lwowa, by we własnym interesie spełnił natychmiast stosownie do zarządzenia władzy swój obowiązek złożenia wniosku o wydanie karty rozpoznawczej.

Polski Komitet Opiekunicy
Lwów-Miasto

Adresy Urzędów Dzielnicowych

Dzielnica I — „Śródmieście“: ul. Rutowskiego (Langeasse) Nr 10;
Dzielnica II — „Las cesarski“: ul. Piekarska (Bäckergasse) Nr 17;
Dzielnica III — „Źródłana góra“: ul. Batorego (Wehrmachtstr.) Nr 38;
Dzielnica IV — „Park Stryski“: ul. św. Zofii (Sophienstr.) Nr 6;
Dzielnica V — „Politechnika“: ul. Tomickiego (Thomasgasse) Nr 18;
Dzielnica VI — „Dworzec Główny“: ul. Janowska (Weststrasse) Nr 11a;
Dzielnica VII — „Zamarstynów“: ul. Bałonowa 7.
Dzielnica VIII — „Winniki“: ul. Główna (Hauptstrasse)
Dzielnica IX — „Zimna Woda“: Zimna Woda, willa „Jasna“;
Dzielnica X — „Las miejski“: Brzuchowice
Dzielnica XI — „Nad Piętnią“: Malechów.

Na paczki świąteczne dla jeńców

złożył w Delegaturze R. G. O. (Referat Poszukiwań Zaginionych) Lwów Sobieskiego 15:

Fma Pietnicki 200 zł. — Fma Inż. Krystyny Tollocko zamiast gwiazdki dla pracowników fizycznych 1.840 zł. — Uczestnicy skromnego Sylwestra na Wólcie u P. Z. P. 600 zł. — Związek Hodowców Konii 155 zł. — Delegatura Pol. K. Op. w Sądowej Wiszni 1.000 zł. — Pracownicy budowy parowozowni Nr 3 — 4.589 papierosów. — Ryba 2.500 zł. — Stanisław Beck 50 zł i 100 papierosów. — Piotr Czajkowski — Skole 50 zł. — Willis 100 zł. — Maria Tiahnybok i Ludmi-

ła 100 zł. — St. Szcz. 20 zł. — R. Gliński 500 zł. — Adam Źróbecki — Tarnopol zebrał wśród znajomych 458 zł. — Adam Lang 10 zł. — Ignacy Czekański — Sarniki Dolne k. Burszyna 500 zł. — H. P. 1.35 kg żywności. — Bronisława Janicka 1.25 kg słodyczy i 20 papierosów.

SZKOŁY DLA JEŃCÓW

Kl. VI A Szkoły powsz. Nr 17 — 30 zł. — Burzyński z Oddziału G. Kl. przygotowawczej do Szkoły Technicznej 25 zł. — Szkoła Nr 26 z okazji Imienin P. Dyr. Mieczysława Piątkowskiego 4 paczki kompletne.

OD HUBKI DO ZAPAŁKI

Wytwarzanie ognia było jednym z najważniejszych problemów dla pierwotnego człowieka. Różne też były sposoby wzniesienia płomienia. Tak np. niektóre szczepy azjatyckie używały do tego celu dwóch kawałków suchego drzewa. Eskimosi i Jakuci, mieszkańcy północnej Syberii, okracali na ściwie łuku trzon, który puszczony, a tylko naciskany z góry do drugiego drzewka, wwiercał się w nie w szybkim ruchu niecałując ognia.

Krzesiwo i hubka — to już wielki postęp w historii dobywania ognia. Gdyby nie istniało krzesiwo, proch, który odegrał niezwykle ważną rolę w świecie — pozostałby przez długi jeszcze czas nic nie znaczącym wynalazkiem.

Rok 1823 jest nową erą dla ludzkości i z początkiem dzisiejszej zapalarki. Pierwszym wynalazcą zapalarki był niejaki Dobereiner, który wpadł na pomysł użycia drzewinek z główkami z mieszaniny chloranu potasu i siarki. W roku 1825 został zastosowany po raz pierwszy fosfor do wyrobienia zapalarki. Jako wynalazcę zapalarki fosforowej podają kroniki

Jana Bisanza, obywatela niemieckiego, którego historia jest dość ciekawa. Aresztowany podczas jakiejś demonstracji politycznej dostał się na 3 miesiące do więzienia. Swoim nieograniczoną zachowaniem pozyskał sobie względy naczelnika więzienia. Na prośbę Bisanza pozwolił mu naczelnik na urządzenie w celi prymitywnego laboratorium, gdzie mógł się poświęcić swoim doświadczeniom chemicznym. Pewnego razu, podczas doświadczenia z żółtym fosforem, który jak wiadomo zapala się przy zetknięciu z powietrzem, wpadł na pomysł sporządzenia zapalarki fosforowej, która potarta o jakikolwiek twardy przedmiot dawała płomień.

Wróciwszy do swego rodzinnego miasta Bremen, złożył małą fabrykę zapalarki, która świetnie prosperowała i z czasem mogła przeobrazić się w olbrzymie zakłady przemysłu zapalczanego, lecz niespełna po roku czągi wyszedł zakaz wyrobu wszelkiego rodzaju zapalarki — z powodu niebezpieczeństwa ognia — na skutek czego musiał zaniechać fabrykacji. Fakt ten wpłynął depri-

mując na Bisanza i wreszcie podzielił los większości wynalazców: zlamany na duchu, popadł w chorobę umysłową i umarł zapomniany w zakładzie dla obłąkanych. Dopiero w 50 lat później potomność przypominała sobie o nim. Wmurowano piękną tablicę pamiątkową w domu, w którym mieszkał, i przeszedł do historii przemysłu zapalczanego.

W roku 1847 niejaki Rudolf Link, obywatel austriacki, wynalazł czerwony fosfor, ciężko palny, nie trujący, który otrzymuje się przez dłuższe ogrzewanie żółtego fosforu w emaliowanych kostkach żelaznych w temperaturze 250° C, bez dostępu powietrza. Dalszym etapem były zapalarki wypuszczone przed 75 laty przez szwedzkie fabryki zapalarki t. zw. „szwedzkie“, których główki nie zawierały zupełnie fosforu, natomiast czerwony fosfor znajdował się po części w masie używanej do potarcia na pudelkach. Zapalarki te mamy w handlu dotychczas. Od tego bowiem czasu nie zaszły zmiany w fabrykacji zapalarki.

Madame Sikorka

Była najmilszym, choć rzadkim gościem na moim oknie, na którym w deszczowe lub bezsłoneczne dni sypałam jej coś na przynętę... Nie, żeby ją schwytać — ach, nie! Niech Bóg bronii! a po prostu tylko po to, by ją zobaczyć, by z bliska nasycić oczy jej wiotką, bajecznie aerodynamiczną figurką, prześliczną główką i baletniczkowymi ruchami, pełnymi finezji i niewypowiedzianego wdzięku.

A gdy zrobiła mi już ten zaszczyt, że przyleciała, robiła mi już i tę przyjemność, że nie spieszyła się z powrotem. Przysiadła na framudze okna tak lekko, jakby nie miała ciała ani kości, tylko same piórka. Po dłuższej chwili namysłu zapuszczała spojrzenie w głąb pokoju, obserwując jego wnętrze, jak kumoszka. Byłoby to rewanz? (podpatrzyłam bowiem raz pewnego jej flirt). A może tylko ciekawość kobieca...

Czasami — bardzo rzadko — zaświegotała coś cichusieńko na powitanie. Zwykle poprzestawała na wdzięcznym skinięciu główką. Nie spieszyła się do poczęstunku — była dobrze wychowana. Udawała nawet, że ją to nie obchodzi, że wcale nie po to tu przybyła. Była mi w tym wierzycielką, zrywała się nagle i odfruwiała na białą, tuż... tuż... przy oknie chwytając się gałązki wiśni. Jakże piękna była w zieleni i wśród rumieniących kiści. Tańczyła na gałązkach, przeginała się, podskakiwała, by za chwilę wrócić znów na okno. Naprzód delikatnie, ale potem już żwawo zawiązała wszystko, unosząc nadmiar do gniazda, gdzie oczekiwały na nią

wiecznie głodne konsekwencje flirtu...

Dla tych to właśnie „konsekwencji“ pracowała cały dzień, uwijając się niezmordowanie po ogrodzie, jako jego malutkie a olbrzymie dobrodziejstwo. Przerzucała się po drzewach, krzewach i na grzędach, wśród warzyw i kwiatów. Nie było chyba w całym tym wielkim ogrodzie ani jednej gałązki, na której by w ciągu dnia nie usiadła, ani jednej grządki, której by nie zmierzyla swymi niestrudżonymi nóżkami. Nie obawiała się dużych sąsiadów, których miała blisko: dwa szpaczki gniazda, wypełnione szczeniakiem, jaskółki żyjące niemal bezpośrednio koło niej, bo nad moim oknem i wreszcie wróble, nocujące w jabłoni a w dzień kłócące się bez przerwy...

Madame Sikorka nie była latawica i plotkarka. Nie utrzymywała z nikim stosunków towarzyskich, nikogo nie zaczepiała, z nikim nie wdawała się w gawędy i zażyłość. Miała masę swoich zajęć, więc cudze nie interesowały jej. Dom i kilkoroz dzieć wystarczyło, by mieć cały Boży dzień zajęty.

Ponieważ nie spłoszyła jej dotychczas ani głosem, ani ruchem, nie przeszkadzałam jej. Oswoila się z moim widokiem. Nie przerażała jej i nie wstrzymywał w wędrówce „za chlebem“ po ogrodzie wielki ciemny pleś, rozciągnięty na trawie pod jabłonią, a na tym pleśdzie mój kształt olbrzymi w porównaniu z jej odrobiniową istotką. Więc leżę spokojnie. A gdyby przypadkiem zaplątała się bliżej, zmieniałam się w mumię, nie drgnę nawet, bo inaczej nic nie zobaczę.

Ale zamiast sikorki, zobaczyłam olbrzymią tłustą, na centymetr chyba w średnicy, rosówkę leżącą pod cienistym jak parasolka liściem dyni. Musiała chyba w tej chwili wydrzążyć się z ziemi, skoro jeszcze egzystowała na jej powierzchni. W każdym razie było to wysoce nieroztropnie z jej strony, z uwagi na dość wczesną jeszcze porę.

Spojrzałam po ogrodzie: szpak uwiłaj się w pocie czoła na grzędzie kopru, daleko ode mnie, po przeciwnej stronie ogrodu. Wróble — złodziejki i lenie, oznajmiały przejmującym wrzaskiem swą obecność na podwórzu, a choćby nawet tu były, nie wiadomo, czy popatygowałyby się dla własnych brzuchów. O ileż wygodniej i prościej było wydzierać kurkom spod dziobów płowe, grube sycące ziarna.

A zatem odpasiona dżdżownica, mogąca jak nie nasycić całą ptasią rodzinę, ocali swój żywot podziemny i nie padnie ofiarą cudzego gardła a własnej nieostrości! — Rosówka pełza istotnie ciężko i leniwie, wcale się nie spiesząc. Jednakowoż musiała uznać słuszność mych rozmyślań, choć one nie były jej znane, bo natrafiwszy na pulchną grudę, postanowiła ulotnić się z powierzchni ziemi i poczęła wdrażać się w jej głąb.

W tej chwili mignął szybki cień nad moją głową i Madame sfrunęła ze swej wiśniowej wierzby... Wtedy to właśnie, do owej „glisty“ spłynęła cicho, prześliczna, leciuchna, miniaturowa... Ptasek uchwytem dzioba odciął kilka pierścieni przy końcu i począł ciągnąć mocno ku sobie.

Rosówka, uczuwszy na grzbiecie nieprzyjaciela, w jednej chwili na-

brała „gazu“... Poczęła wdrażać się rozpaczliwie. Sikoreczka ciągnęła z całej mocy i oto kawałek rosówki został w jej dzióbku. Zadowolony ptasek chciał połknąć zdobycz — aliści okazała się ona zbyt okazała na tak maluchny przylek. Spory, pegkaty pierścień rozepchał miniaturowe gardło i utkwiał fatalnie w samym środku.

Oto tragedia! Część zdobyczy tkwi w gardle i nie można w pośpiechu jej połknąć, a reszta — bezcenna reszta, mogąca nasycić wszystkie pisklęta — unyka w głąb ziemi. Każdy ułamek sekundy jest drogą, lada chwila robak wdraży się i będzie stracony na wieki, a tu nie można dziobem ruszyć i w dodatku udławić się przyjdzie, czy co?...

Nie, nie udławij się! Wiem, że ostatecznie połknie wreszcie. Ale „reszta“ mogła na prawdę uciec. Miała na to dość czasu.

O, moja biedna ptaszynko, jakże bardzo chciałam ci pomóc, zerwać się. A musiałam trwać nieruchomo, niemal w martwo. Nie martw się maleńka! jeszcze niejedna taka tłusta kolacja bytuje w ogrodzie...

Wolałam więc, by sikorka przełknęła bodaj to, co już miała. Ale przez chwilę naprawdę nie mogła przełknąć właśnie dlatego, że się spieszyła. Dławiła się, otwierając i zamykając naprzemian oczetą, a gardziółek jej napęczniał i wzdął się jak góra. Jeszcze tylko kawałek glisty sterczy nad ziemią, mniej niż polowa, a tu ani rusz. Trzeba, musi się połknąć i natychmiast uniemożliwić ofierze ucieczkę.

Z trudem przepchało się wreszcie zdrowe, jędrne i nabite mięso przez gardło sikorki. Jeszcze opadało zwol-

na i opornie, jak ruchomy wół, gdy ptak, nie zdążywszy nawet odzignąć po ciężkim mozole, rzucił się desperacko na znikające ciało. Uchwyciwszy je przy samej ziemi, począł ciągnąć... ciągnąć... ciągnąć... Szarpnął delikatnie kilka razy — na próżno. Ptasek szarpnął mocniej — ej, urwie się znów... — Nie urwało się, tylko rzeczywiście wywlokło z ziemi. Sikorka szeroko rozstawiła nóżki, wbiła się długimi pazurkami w ziemię i pociągła raz za razem, bez wytchnienia, aż naprężyła się jak łuk i zatoczyła do tyłu. Rosówka wysuwała się coraz bardziej...

Wytrzeszczyły się z wysiłku oczka ślicznej Madame. W miarę, jak wysiłki jej uwięzczały się skutkiem, główka jej rytmicznie opadała do tyłu. Glistą była długa, więc już chyba ta mała główka stuknie o ziemię. W tej chwili sikoreczka zmieniła pozycję: ciągnąc, wierciła się na wszystkie strony, kręciła się dokoła punktu walki, przydeptywała, wspierała się znów o ziemię z całej siły, pomogła sobie skrzydłami, otwierając je dla lepszego oporu; jeszcze kawałek! jeszcze kawałek! już... już... Szarpnęła — i zatoczyła się kilkanaście centymetrów do drugiej grządki, aż przysiadła na ognie: rosówka była na powierzchni. Sikorka podniosła się żwawo. Popuściła z dzioba glistę i wycełowała na nią bokiem swe taksujące oczko. Cóż znaczy trud, gdy cel został osiągnięty? Radość trwała sekundę. Błyskawicznie porwała sikorka glistę idealnie przez pół i z tym nieznośnie grubym i ciężkim prowiąntem, zwisającym jak czerwony sznur po obu stronach dzioba, uleciała chyżo w gestwinę wiatrowych gałęzi.

M. A. Hessel

STEP PANTALICHA. — „Na szczególniejszą zasługę uwagę step Pantalichę zwany. Na skraju obwodów tarnopolskiego i brzeżańskiego rozciąga się on na kilka mil wzdłuż i wszerz. Na moczarach, na wielkich, gęsto rozrzuconych kępach, wylega się tu niezmiernie ilość wodnego ptactwa. Bujne trawy latem przed kością w pas się podnoszą. Z całego Podola stada karmnych wołów tu idą na letnią paszę, iżby się ostatecznie dotoczyły, a stad wyruszają na jarmarki do Wojniłowa, Kalusza, Żurawna, lub wprost do Ołomuńca i Wiednia. Ogromną ilość siana wydaje step ten rokrocznie, a przejeżdżając tędy już po zbiorze, na pustym jego widnokręgu ujrzą tylko sterty z sianem, rozrzucone

Dość uczniów w trzech oddziałach — z tego dwa oddziały — kupiecki i biurowy — klasy drugiej i jeden oddział — jednolity — klasy pierwszej wynosi 107 osób. Wszyscy uczniowie mają legitymacje szkolne i karty skierowania z Urzędu Pracy.

HUSIATYN NAD ZBRUCZEM. — W dole płynie Zbrucz. Miejscami jest on tak wąski, że raczej podobny do rowu napełnionego wodą niż do rzeki. Zupełnie zaś nie robi wrażenia ważnej granicy oddzielającej do niedawna dwa państwa — dwa odmienne światy.

Wyżej na wierzchołku płytkiego jaru rozłożyło się miasteczko Husiatyn. Pierwotnie była to wieś Wsiathin, należąca do dóbr królew-

systemie bastionowym. Dzięki nim oparł się licznym w owych czasach napadom.

W późniejszych latach częsta zmiana właścicieli powodowała powolne lecz stale pogarszanie się jego stanu. Do domiar w r. 1771 dotknął go pożar. Wiek miniony wprowadza w nim wiele zmian: wprawdzie częściowo odbudowano go i zrestaurowano, lecz brama wjazdowa z wieżą, skrzydło północne i zachodnie i trzy baszty uległy rozbiórce. a z uzyskanego w ten sposób materiału wybudowano budynki gospodarcze, szkołę i ratusz. Przez krótki ciąg lat stanowił on ważny ośrodek kulturalny, mieszcząc w swoich murach galerię obrazów słynnych malarzy, bogaty zbiór sztuczów i rycin, doborową bibliotekę, znaczną kolekcję monet, medali i pieczęci, bogate archiwum pomorzańskie. Niestety śmierć zamilowanego w sztuce właściciela położyła kres tym zabytkom. Wszystko poszło w rozsypkę sprzedane za bezcen handlarzom. Pod koniec XIX wieku zamek został siedzibą administratorów dóbr. W okresie ubiegłej wojny kwaterunki różnych wojsk i szpitali zamieniły go prawie w ruinę.

Czy uwierzycie...

...że wśród pierzastej zgrai, wśród ptaków, jednym z największych i najgroźniejszych szkodników na polach ze zbożem, w ogrodach i sadach jest niepokazny, szary wróbel. Ptak ten nalatując zgrajami na pola, wyjada ziarnka najważniejszych, bo podstawowych dla nas zbóż, a to pszenicy, żyta i jęczmienia, dalej konopi, grochu i słonecznika, wydziobuje jagody włośnicy, czereśien i in., jak niemiernie niszczy sałatkę, młodą kukurydzę, rozsądę kapusty etc. Wszędzie go pełno, wszędzie on jest — i to latem i zimą...

Niepoża ten często-gęsto zabiera gniazdko korzystnych dla nas ptaszek tzw. owadożernych, jakie gnieźdzą się zwykle w dziuplach drzew, jak nie mniej anektuje gniazda lotnych, niezmordowanych, a jakże pożytecznych jaskółek, co łatwo można niejednokrotnie zaobserwować! Wedle uczonego Hufelanda jest to najbardziej namiętny ptak wśród całej ornitofauny...

W ogóle ewierkający niemile, popularny ten u nas, a jak odważny i bezczelny ptaszek, jest wielkim szkodnikiem i powinniśmy go tępić wszelkimi środkami i sposobami.

Trzeba pamiętać, że „szarak“ ten niewiarygodnie szybko się mnoży i choć go strzelamy, zabijamy, trujemy, niszczymy mu gniazda, jajeczka i pisklęta — to jednak zupełnie zniszczyć go człowiek niestety nie jest w możności! St. Szw.

Na uchodźców i ubogich

parafii św. Marcina we Lwowie na święta Bożego Narodzenia złożyli: Pracownicy fabryki konserw Ruckera 1.280 zł, pracownicy fabryki mebli przy ul. Królewskiej l. 1 — 217 zł, pracownicy Ossolineum 320 zł, pracownicy firmy inż. Komarnickiego 900 zł, pracownicy Zakładu Ubezpieczeń 500 zł i cały szereg innych ofiarodawców łącznie 5.194 zł, nadto różnego pieczywa 98 kg, chleba 600 kg, kiszek 40 kg.

Zaułki przyrunkowe niejedną kryją klejnot architektury, niejedną motyw budownictwa dawnego Lwowa zachowały w formie nieskazanej. — Zwłaszcza zaułek ulicy Ormiańskiej i kościoła Dominikańskiego, zamknięty charakterystyczną bramą wjazdową do konwentu Dominikanów — wabi oczy przechodnia zdobnictwem szacownych, wiekowych fasad. Wy różnia się spomiędzy nich jasnymi barwami fronton stylowej kamienicy pod Nr. 23.

Nie jest to renesansowy zabytek, ani wielkim swym nie sięga czasów gotyckiego Lwowa, lecz mimo to wrosła ta kamienica godnie w starożytnie otoczenie swym klasycznym obliczem architektonicznym, jakie otrzymała w pierwszych dziesiątkach XIX wieku. Trzypiętrowy dom o pięknym podziale architektonicznym całości fasady, ozdobiony jest z wytwornym smakiem plaskorzeźbą, rozmieszczoną w polach pomiędzy pilastami o jońskich głowicach.

Parapety okien wypełniają nad pierwszym piętrem rzeźby w stiuku, wyobrażające alegorię pór roku z siedziwym Chronosem, dzierżącym słoneczny zegar w pośrodku. Ludzie przedstawieni w rzeźbie, to typy swojskie, zapewne przez artystę modelowane z lwowskiej natury.

Rzeźby w parapetach nad oknami drugiego piętra, pomiędzy ślimacznicami jońskich kapitelów, utrzymane są w stylu czysto klasycznym.

Kształtowanie cen w rzemiośle kuśnierskim

Z dniem 1 stycznia 1944 r. weszło w życie zarządzenie o kształtowaniu cen w rzemiośle kuśnierskim.

Na mocy tego zarządzenia za wykonywanie, naprawianie i przerabianie wyrobów kuśnierskich sposobem rzemieślniczym obliczać wolno ceny określone specjalnymi przepisami. Maksymalną cenę sprzedaży należy kształtować według ceny skór i dodatków (podszewka, nici itp.), według płacy za wykończenie oraz dodatku do kosztów ogólnych i zysku.

Jako cenę skóry uważa się cenę zakupu dowiedzioną rachunkiem i dozwoloną dla poszczególnych części przy uwzględnieniu wielkości i jakości. Za ubytek przy krawianiu wolno doliczać do ceny zakupu dodatek na wyżej 4%. Jako cenę dodatków uważa się rzeczywistą cenę zakupu, najwyżej jednak dozwoloną cenę zakupu. Płacę za wykończenie wolno obliczać tylko w wysokości stawek zatwierdzonych przez Powiernika Pracy. Płacę za robotę wolno obliczać na podstawie rzeczywistego, najwyżej jednak na podstawie gospodarczo usprawiedliwionego czasu wykończenia. Dodatek do kosztów ogólnych i zysku wynosi w grupie I, najwyżej 50%, w grupie II — 45%. Zaszeregowanie zakładów do I i II grupy przeprowadza Grupa Główna Gospodarka Przemysłowa i Ruch w Izbach Okręgowych dla Gospodarki Ogólnej — Grupa F. miosło.

W dalszym ciągu rozporządzenie niniejsze omawia kształtowanie cen przy dostawie gotowego spodu futrzanego przez „Rauchwarenhandlungsgesellschaft Ost GmbH.“

Zarządzenie to nie dotyczy kozuchów warowniczych ze skóry owczej i jagnięcej (plaszcz, kurtki, kamizelki i spody futrzane). Osoby wykarczające przeciwko temu zarządzeniu narażają się na kary.

Girlandy zwisają tu z ramion chłopców, zwróconych ku sobie twarzami lub też trzymane są w dziobach przez orły. Koroną rzeźbiarskiej roboty jest szczególnie piękny fryz zodiakalny, biegnący pasem pomiędzy II a III piętrem.

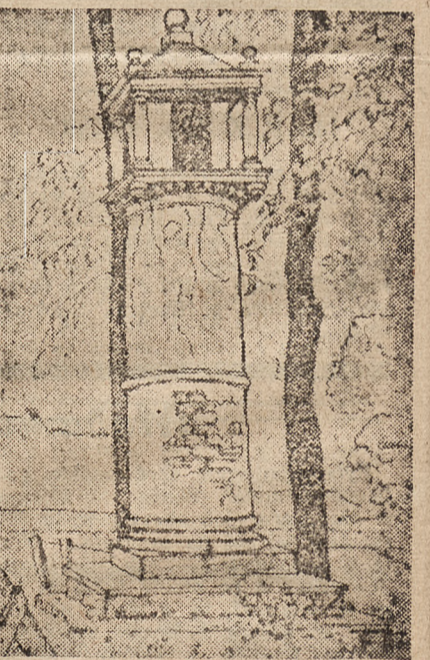
Z tego samego okresu zachowało się we Lwowie kilka jeszcze kamienic, stylowo pokrewnych. Z zalet pokrywających je plaskorzeźb rozpoznac można rękę artystów tworzących wówczas we Lwowie. Byli to wedle wszelkiego prawdopodobieństwa rzeźbiarze z pracowni rodziny Witwerów lub Schimserów, twórców znanych dobrze lwowiakom studni rynkowych. Ciekawym faktem jest, że zupełnie analogiczna w motywach architektonicznych i rzeźbiarskich kamienica znajduje się w mieście Trewirze!

Przeznaczona pierwotnie dla celów mieszkalnych, ma i ta lwowska kamienica swoje pełne zmiany dzieje. Dawne skorowidze Lwowa wymieniają, że w latach 1856—1863 był ten dom, noszący wówczas numer konskrypcyjny 124 — własnością Andrzeja Lundy. Ale już około roku 1880 nabyła go gmina m. Lwowa za sumę 39.312 guldenu.

W następnym roku pomieszczenie w budynku pod nr. 23 znalazła „Czteroklasowa szkoła męska im. Grzegorza Piramowicza“, w której pierwsze nauki pobierało wielu wybitnych obywateli, a m. in. także znakomity poeta-lwowianin — Leopold Staff.

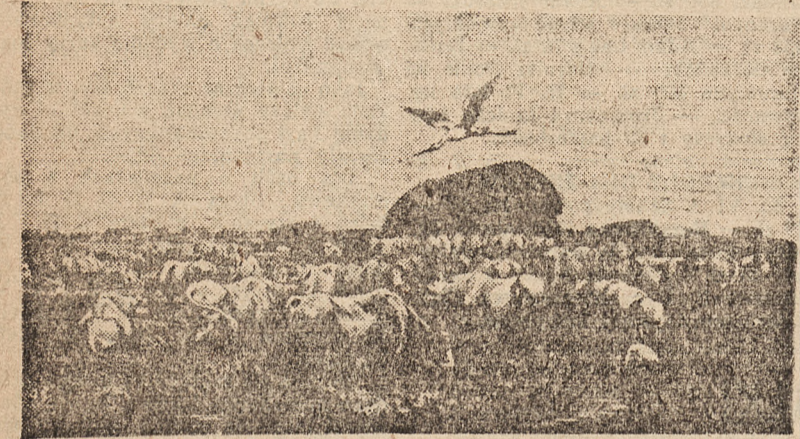
Odnowiona później dwukrotnie, została ta stylowa kamienica oddana na pomieszczenie budowanej przez inż. J. Witwickiego Panoramy Plastycznej Dawnego Lwowa oraz Archiwum starych planów z tą pracą związanych. Tu — za tą klasyczną fasadą — rośnie Lwów miniaturowy z jego 18-towiecznym renesansowym i barokowym pięknem, zaklętym w model przez inżyniera-rekonstruktora oraz artystę-rękodzielnika.

Z DAWNEGO LWOWA

Kapliczka ta stała niegdyś u końca ulicy Janowskiej, kopię jej ustawiono przy cmentarnym murze.

Rys. inż. W.

Step Pantalicha na Podolu galicyjskim

rys. Juliusz Kossak (1824—1899)

po całym obszarze. Gdy wjedziesz na step, a nie jesteś doskonale obnażony z jego położeniem, lub świadomego nie wzięłeś z sobą przewodnika, toś przepadł, jeśli raz tylko zboczysz z drogi. Będziesz wówczas kręcił się po stepie i jeździł dzień cały, a nie potrafisz wyjechać z tego jakby zaczarowanego labiryntu dróg, ścieżek i traw. A nie łatwiejszego jak zboczyć z drogi, nie ma tam bowiem ujeżdżonych szlaków. Na bujnym stepie każda droga zarasta jednakowo i staje się jednoznaczna, a drużyn takich krzyżują się na stepie miliony. Bieżą do każdej sterty siana, do każdej obory mnogich stad wołów, do porzuczonych wreszcie po stepie karczemek. Gdy zjedziesz przypadkiem ze szlaku na jedną z drużyn takich, ta wyprowadzi cię nad trzęsawisko i urwie się, że nie wiesz której się zwrócić i dobrze jeszcze, jeśliś nie ugrzązł z końmi i wozem. Inną znów zajedziesz do sterty siana i tak od jednej do drugiej będziesz się błąkał w jasny dzień Boży. Naprótno ujrząz z daleka pasące się stado wołów, karczemkę, lub przemykający się w dali wóz; chcesz tam skierować: trzęsawisko zabiegło ci drogę, nikt głosu nie dosłyszy, nikt się o ciebie nie zatroszczy. Być może, iż step ten zwany był Pantalichą dla tego, że licho wodzi podróżnych, którzy się nieobacznie nań zapuszczają“.

Tak pisał o naszym podolskim stepie Władysław Zawadzki w pięknej przez Juliana Kossaka ilustrowanej książce p. t. „Obrazy Rusi Czerwonej“ (wyd. Poznań 1869).

Dziś Pantalicha niemal w całości zaorana, a dawna stepowa roślinność już tylko w skąpych gniazdach ostała się po miedzach, rowach i przydrożach.

POLSKIE ODDZIAŁY SZKOŁY HANDLOWEJ W KOŁOMYI. — Zostały one uruchomione w dniu 7. 9. 1942. Pierwotnie planowane jako szkoła samodzielna, po porozumieniu z Inspektoratem Szkolnym zostały one połączone z istniejącymi już oddziałami ukraińskimi i prace ich odbywała się we wspólnym budynku.

Rewne trudności, jak np. brak odpowiednich pomieszczeń, jako też i inne, a mianowicie brak odpowiedniej ilości maszyn do pisania oraz podręczników, jakkolwiek pracy nie sprzyjają, to jej jednak nie dezorganizują, a nauczycieli i uczniów wcale nie zniechęcają.

Praca mimo warunków wojennych poszerza i pogłębia się, a uczęszczanie i postępy uczniów są zadawalające. Dla uczniów zamieszanych władze bez żadnych trudności wydały trzymiesięczne zezwolenie jazdy koleją.

skich. Już jednak w roku 1559 przekształca się ona w miasto na prawie magdeburskim. W roku 1594 ataman kozacki Nalewajko, z zemsty osobistej do właściciela Husiatyna zdobywa to miasto i pali je wraz z zamkiem.

Marcin Kalinowski odbudowuje je, umacnia zamek i mury obronne. Około roku 1645 powstaje tu kościół farny oraz klasztor Bernardynów.

Traktatem buczackim w r. 1672 Husiatyn dostaje się Turkom. W tym czasie uległy znacznemu zniszczeniu urządzenia obronne. Do dziś zachowały się jedynie mury zamku.

Przed obecną wojną Husiatyn był nieznacznie mieścina graniczną, posiadającą sąd grodzki i liczącą około 3000 mieszkańców.

Teraz znacznie zniszczony działaniami wojennymi, tkwi na swej wierzchołku podolskiej, tuż u wejścia na niezmierną równinę stepów ukraińskich.

RESZTKI POMORZAŃSKIEGO ZABYTKU. — O dwadzieścia parę kilometrów na południe od Złoczowa nad górnym biegiem Złotej Lipy, w powiecie zborowskim, leży miasteczko Pomorzany, liczące około 4.000 mieszkańców. Tereny lekko faliste, częściowo zalesione, wzniesienie ponad poziom morza 295 m. Rozwinęło się na prawie magdeburskim, nadającym mu w XV wieku. W miasteczku kilkunastu kościołów, odnowiony w XIX wieku z pięknymi freskami i starym dzwonem ceckiew drewniana z 1718 r. i (stylowy) ratusz w stylu nowogotyckim.

W południowo-zachodniej stronie miasteczka wznosi się zamek, na nie wielkim wzniesieniu, oblany niegdyś z trzech stron stawami i moczarami w dolinie Złotej Lipy. Początkowo w XV wieku wzniesiony był na tym miejscu przez ród Świników zameczek drewniany, a na jego miejscu w następnym wieku wzbudował Jan Siemieński zamek murywany mocno-obwarowany. Główną, naturalną obroną zamku była woda, sięgająca jego podnóża. Dostać się do niego można było tylko od strony północnej przez most zwodzony i bramę wjazdową pod wysoką wieżą. Dziedziniec zamkowy utworzony przez czteroskrzydłowy piętrowy budynek z czterema basztami po rogach. W ścianach budynku i baszt liczne otwory na strzelnicę w kilku poziomach: w niższych na działa cięższe, w wyższych na mniejsze i na broń ręczną. W ciągu dwu wieków od swego założenia niezłomie opierał się falom nieprzyjacielskim ze Wschodu. Dopiero w drugiej połowie XVII wieku dwakroć zdobyli go wrogowie, niszcząc go ogniem i mieczem, po czym został odbudowany ponownie, upiększony i umocniony znacznym nakładem. Z tego czasu pochodzą ziemne fortyfikacje w

Ileż to narzekają na te male istoty. Chwilę spokoju nie dają. Gadsują od rana do wieczora. Głowa od ich jazgotu boli. Jednym słowem chodzą-gadająca pustota.

Czyżby naprawdę tak było?..

Nie. Dzieci mają swój świat. Świat silnych, świeżych wrażeń i prostej konsekwentnej logiki, niezmechanizowanych dusz, i mózgów. Popatrzmy na tych małych ludzi bez uprzedzenia. Zapomnijmy o naszym zmęczeniu, troskach i nerwach. Wstąpmy w ten świat na chwilę.

Zmysłowa apercępcja słów u dzieci jest o wiele silniejsza niż u starszych. Starsi bowiem od tak dawna posługują się słowami, że odczuwanie tych słów u nich przytępiło się znacznie. Nasza mowa zmehanizowała się. Dzieci zaś przyjmują słowa na świeżo, odczuwają je silniej, logiczniej i bardziej werbalnie. Więc

orzeł powinien orać, koń — kopytnać, krowa — rogować, a nie bodzić i t. d. U lysego — bosa głowa. A jeżeli ciocia wpadła w chorobę, to powinien ją ktoś z niej wyjąć.

Dzieci mają swoisty honor i nie lubią przyznawać się do swoich braków. Przed kioskiem z gazetami stoi małe dziecko, które kupuje jakieś pismo. Umiesz, mały, czytać?... — pyta sprzedawca. — Tak! — brzmiał odpowiedź. Masz tu gazetę — przeczytaj. Małe wyraża niezadowolony. Chwilę milczy. W końcu uderza się rękoma po kieszeni — robi zawiedzioną minę i mówi: „Ach, ja zapomniałem okularów“. Przyznać się do kłamstwa — to przecież byłby skandal. Mały obserwują zjawiska przyrody i określają je na swój sposób. Morze to taka rzeka z jednym brzegiem, a od miętowych cu-

kierków robi się przeciąg w gardle, Zosia zamknęła w pudełku od cygar pszczołę. Na co ją męczysz — małeńka? Wypuść ją. Oj, nie, nie... woła Zosia przestraszona. Ja ją będę doić. Ona mi miód będzie dawać. — Rysio znów przeczał łop ka dżdźownicę na połowę. Dlaczegoś to zrobił, okrutniku? — woła matka. Robakowi nudziło się, bo był sam, a teraz jest ich dwa, więc jest im wesele... brzmiał odpowiedź. — Albo... Do czego tak się podrapałeś, Zbysiu?... Do kotki, mamusiu.

Tak — świat dziecięcy jest różny od naszego. Jest bezpośredni, pełny wrażeń mocnych, barwnych i żywych, pełen nowości od rana do wieczora. Nie dziwny się więc dzieciom, że nie pasują do świata naszego. Pamiętajmy, że to są dwa światy odrębne.

ŚWIAT NASZYCH DZIECI

NOVASCABIN

Barbarzyńcy aromatyczny
płyn do skrócenia
i wygodnego leczenia

światła

NR REJ. 2098 CENA I FLAK 7-2

Do nabycia w aptekach i drogeriach
DR. A. WANDER-S. A. KRAKÓW

Portret kolorowy

z każdej fotografii — Nadeślij zdjęcie, 10 zł. zadatek, otrzymasz portret próbny za pobraniem pocztowym 50 zł

LECH — Warszawa, Wilcza 71
mieszkanie 2. 124

HAK K

Warszawa — Żelna 29
poleca hurtowo po cenach najniższych:

wody kwiatowe, kolońskie, perfumy, kremy szminki, pudry róż, proszki pasty i mydła do zębów, środki do golenia, wazeliny gliceryne, brylanty, proszek do prania i czyszczenia, klej i oliwę do rowerów, — ultramarynę (1, 6, 10 kg i 1 kg)

PASTĘ do obuwia „DOBROBU”
i inne oraz

BARWNIKI do TKANIN
KOLORYT WILBRA OKOLIT
BARWINEK — FARBOL

Prowincja za zaliczeniem

Ideally opatrunków doradzą!

staniowi Hansaplast elastyczny Lasy do nalcenia przylega natychmiast ściśle do rany i chroni ją przed zanieczyszczeniem. Hansaplast lamuje krew, działabakterio bojaco i przyspiesza gojenie

Hansaplast
elastyczny

KUPIMY natychmiast OPLATANE BALONY I FLASZKI SZKLANE
we wszystkich wielkościach „ODOL-WERKE“
Lwów, ulica Szwedzka 3—6.

UWAGA!
Zgubiłam złoty koleczyk, naokoło brylanty, w środku perła. Za zwrot wynagrodzę sumą przez wyjątkową wartość koleczyka. — Zgłoszenia: Podolskiego 5, parter, Łódź drzewi, od 8—10.

Higieniczna ZASYPKA

DLA DZIECI

CHENIEPRODUKTY ADAMCZEWSKI WARSZAWA

KUPNO — SPRZEDAŻ

SPRZEDAM patefon leninogradycki w bardzo dobrym stanie z autometem i płytą tanceczną, Lwów, ul. Żródlana 34 m. 20 gan. na prawo 9555

PIANINO albo fortepian kupię zaraz. Podaj markę i cenę. Gaz. Lw. 8884

SPRZEDAM wózek dziecienny girboki. Kookon w bardzo dobrym stanie — damskie futro, czapkę i zarekawek konie. Grunowstr. 30, m. 1. 9328

OKAZYJNIE sprzedam męskie piżmaki, kapelusze, skarpetki, półbuty nr. 40 Saleza. Lwów, ul. Batorego 34 oficyjny m. 24. 149

SPRZEDAM futro damskie na średnią osobę brązowe zupełnie nowe, — oraz zarekawek i czapkę. Wiadomość pl. Strzelce 10 m. 3. 9561

SPRZEDAM ubranie ciemne na średniego, łódki granatowe nr 39, Kluszyńska 12, m. 6, od 2—5 (boczna Łyczakowskiej).

MIKROSKOP „Reichert” z immercją walzkowy, stan pierwszorzędny sprzedam. Listy do Gaz. Lw. nr 199

FALTO nowe marengo oraz kurki do sprzedania, ul. Kochanowskiego trzy, mieszka. jeden.

DO sprzedania na wysokiego ubrania jasny granat, płaszcz czarny z krymką, spodnie czarne nowe, śniegowe, kalosze, deszczowe, buciki męskie, buciki dziecięce. W niedzielę od 10—16 Reja 5, m. 4a.

WZMACNIACZ 3-lampowy w dobrym stanie, głośno grający na adapter, okazyjnie sprzedam. — Plac Teodora 5, mieszka. 47.

MASZYNY kryta bard o dobrą szyjącą sprzedam, Lwów, ul. Kordeckiego 7, mieszka. 3 w podwórzu. 9606

UWAGA! Kupię kilkanaście maszyn do szycia tylko niepięknione, mogą być same płowy. Listy G Lw. 9607

SPRZEDAM pierścionek, firankę, — karnisz, baniak, poduszkę. Lwów, ul. Wesołańskiego 24 drzewi 4.

SEKRETARYK antyk, świecznik mo słyżny starodawny, futro męskie piżmaki, kolnierzyk selskiowy, stan bardzo dobry do sprzedania. Lwów, ul. Winc. Pola śledm, parter. 9543

FIRMA budowlana poszukuje starą maszynę na Gazgenerator albo sam komplet Gazgeneratora do rosyjskie go Foyda (Gar) półtoratorowy. Listy do Gaz. Lw. 9493

KUPUJE koldry, materace w do brym stanie, Łyczakowska nr 89 — Rzeczowy 9. 9156

RADIO adapter Alwoisa o niespoty kany głosie, w pięknej nowoczesnej szafce, z miejscem na płyty. — cenność luksusowo wykonana — sprzedam. Sachajdaczego 3 m. 5 parter, (boczna Rewakowicza) 9189

RAJTKI (przeżyły) gabardynowe i sukienne fason angielski, Kurtkę skózaną czarna meską na niskiego, palto zimowe czarne na niskiego — sprzedam — Lwów, ul. Na Bajkach l. 4, II p. mieszka. 5. 9250

SPRZEDAM wózek górski i łódeczkę do dziecięcej. Kochanowskiego 78 — mieszkanie sześć. 8391

KSIĄŻKI kupuje Księgarnia W. Kostyrko, ul. Strasso der Polzei 11.

KUPIE płyty gramofonowe, dobre zaplacie Boimów 16/3. 9338

SPRZEDAM futro podróżne barany rosyjskie, bluzkę wierzchową, narzu tka na stół jedwabną, łaskę z srebrną rączką, Minczyńskiego 2, mieszka. 7; (Łyczaków). 9096

SPRZEDAM gabiner jasny — oraz fotel łożko (amerykańka) i piękny tapczan stylowy tudzież elektryczny „Paillard” szafkowy. Listy do Gaz. Lw. pod nr 101

ABAZURY wytw. „Fox” Kraków — Sławkowska 30. 13

SPRZEDAM damskie jasne futro — (brzuski piżmakowe), płaszcz męski skórzany, damskie palto podbite futrem oraz srebrnego lisa. Lwów, Ormiańska 14, II p. (dzwonek) 247

NAUKA

ŁATWA metoda wyuczenia w krótkim czasie języka niemieckiego i francuskiego. Konwersacja, korespondencja, tłumaczenia. Lagerstr. (Obolnowa) 3, mieszka. 4. 9371

NIEMIECKIEGO nauka pod kier. niem. od 40 zł. tylko: Głęboka 18.

ROZPOCZYNAM lekcje tańca. Wiczysty, Kopernika 16, ofic. I, p.

WYUCZAM pisanie na maszynie — w jęz. niemieckim, polskim i ukr. Romańska, Żybkiewicza 5

KOREPETYCJI udziela student Politechniki. Zgłoszenia telef. 209—39.

LEKCJE fortepianu i cytry. Prof. M. Lipiński, Plac Halicki 7 II p.

NAUCZYCIELA do akordeonu poszukuje się. Zgłoszenia: Kiosk, ulica Sykstuska cztery. 9292

LWOWSKA Szkoła Samochodowa szkoli kierowców na wszystkie klasy pojazdów mechanicznych, zaliczając formalności otrzymania prawa jazdy. Dla zamieszkałych uli i opieka. Lwów, ul. Sykstuska nr 63 — telefon 260—22.

KORESPONDENCYJNA nauka w programie licealnym, gimnazjalnym (przedmioty matematyczno przyrodnicze: matematyka, fizyka, chemia) Informacje: Mgr S. Fedaj — Warszawa, Smolna 34—4.

POSZUKUJE profesora do wyuczenia buchalterii. Listy i warunki pro sze podać do Gaz. Lw. 9399

KORESPONDENCYJNE kursy księgowości w Lublinie, skr. poczt. 105, katedra buchalterii i jej pomocniczość dla potrzeb przemysłu i handlu. Księgowość włoska, amerykańska i przebitkowa. Ramowy plan kont dla handlu i przemysłu. Nauka dla początkujących i zaawansowanych. Informacje, znaczek zł 3.

WOLNE POSADY

MASZYNISTKA biegła na 3 godz. dziennie do przepisania potrzebna. Wiadomość: Drogeria, Kopernika 1, w godz. 12—13-tej. 9575

CHŁOPAK do lat 15, intel., uczciwy zostanie przyjęty do lekkiej pracy na dobrych warunkach. Listy Adm: Gaz. Lw. nr 7790

NATYCHMIAST przyjmie większą ilość robotników, cieśli, stolarzy, — murarzy i brukarzy. Listy Adm: Gaz. Lw. nr 8218

BY mieć dobrą posadę, nie się pilnie i niem. pod kier. niem. Głęboka 18.

POSZUKUJE zsofera mechanika do Zisa. Zgłoszenia: Sklep spożywczy, Krakowska 15. 9285

NATYCHMIAST zostanie przyjęta do sklepu spożywczego wykwalifikowana w tej branży sprzedawczyni — obmąmionowa dokładnie z systemem kartkowym, znająca częściowo jezyk niemiecki, posiadająca referencje. Listy wraz z dokładnym życiorysem do Gaz. Lw. 9074

POSZUKUJEMY do pracy natychmiast 1. stenotypistkę (perfekcyjnie niemiecki); 2. buchaltera biłansowego ze znajomością buchalterii przemysł. Listy do Gaz. Lw. 9208

POSZUKUJE panienki dochodzącej do zajęcia się dzieckiem i pomocy domowej, całodziennie utrzymanie i wynagrodzenie według umowy. Ulica Zofii 3, mieszka. 10. 9232

MĘŻCZYŹNI, fachowcy i niefachowcy będą natychmiast przyjęci do pracy na wyjazd na dobrych warunkach: gdzieś, wujak w.kr, dobre wy nagrodzenie. Zgłoszenia: Lwów — Adolf Hitler Ring 49. O T od dział robotniczy 5817

PERSONEL biurowy, zaufana pomocnica gospodyni kuchni potrzebna od zaraz do poważnego hotelu i restauracji. Osobiste zgłoszenia z dokumentami ul. Senkiewicza 3, I p. Język niemiecki pożądanym. 9287

POSZUKUJE się wykwalifikowanego zsofera mechanika do samosho du osobowego i małej ciężarówki do firmy instalacyjnej we Lwowie. — Zgłoszenia tylko pierwszorzędnych sił. Lwów, Kraszewskiego 19 a, m. 6 w godz. 9—11 codziennie. 9181

FIRMA instalacyjna poszukuje wykwalifikowanego z praktyką technika lub majstra w robotach montażowych i wodociagowych, centralnego ogrzewania i kanalizacyjnych. — Wapunki do umówienia. Złóżcie się Lwów, Kraszewskiego 19 a, m. sześć. **CIELADNIA** męski pierwszorzędny zostanie natychmiast przyjęty, bardzo dobrze zarabia, w dodatku otrzyma ma Zusczyk, Michał Lubinski, fryzjer Leona Sapiehy 3. 9090

ZEGARMISTRZOWY i zaawansowanych robotników zegarmistrzowskich przyjmie do pracy na bardzo korzystnych warunkach poważna firma. Praca ułatwiona przez duży za pas fornitur i narzędzi. Dobry Ausweis i gotówka. Zgłoszenia w biurze Vereinigte Berriebe, Adolf Hitler Ring 6, I p. 9252

POSZUKUJE się natychmiast: magazyniera ze znajomością buchalterii i jęz. niem. w słowie i piśmie. Zgłoszenia od 9—10 godz. Rossler Kaufhaus „Hansa” Hallescher 14. 9394

INTELIGATOR do kranjania papieru poszukwany na stałą posadę. — Zgłoszenia osobiste: Buchdruckerei nr 3, Lemberg, Buchengasse (Lindego) nr 4. 8481

ENERGICZNYCH, zdolnych ludzi — poszukuje za dobrym wynagrodzeniem, miesięczny deputat w opale (drzewie) do pracy na prowincji — przy spedycji drzewa opalowego — poszukuje przedsiębiorstwa: inż. J. Artymyszyn. Lwów, Sykstuska 38. tel. 135—29. 8382

PRZYJME dochodzącą Polkę do małej rodziny. Kopernika 19, mieszka. 5, w podwórzu. 9361

SŁUŻĄCA do wszystkiego, do w. duńskiego domu na dobrych warunkach poszukuje. Gaz. Lw. 9341

POSZUKUJE się panienkę do sklepu. Zgłoszenia: Lwów, Aszkenazyego nr 1, mieszka. 1, od 13—16 godz.

FRYZJERKĘ damską zaangażuję za raz na bardzo dobrych warunkach; może być z utrzymaniem i dobrą gażą Kwolicki, Stanisławów. 9466

NATYCHMIAST poszukiwane do Ros. Łaz IX, ulica Biłbińskich 9 — starsze kobiety jako siły kuchenne. oraz stolarz. 146

KUCHARZA, kucharki pierwszorzędnej siły i chłopaka do pomocy poszukuje restauracja „Wilkommen” — Junistr. 5 (3 Maja 5). 9588

ZGUBY

ZGUBIONO kartę przemysłową polską na nazwisko Dyzandra Bronska wa, wydana przez Magistrat miasta Lwowa 9387

SAMBOR Dworzec Główny. Dnia 5. stycznia 1944 o godzinie 11 tej na Głównym Dworcu we Lwowie w przednich wagonach pociągu Sambor Lwów zostawiono pakunek w białym nupercze wielkości biurowej teckki papierowej. W pakunku tym były: typko papiery, zaplanses zeszyty, kwi tartusz i książka. Znalazcę uprasza się łaskawie doręczyć pakunek za wynagrodzeniem pod adresem Lwów ul. Bernsteina 9, II. piętro, mieszkanie 10. Tyszczyk. 9408

SKRADZIONO dokumenty: Ausweis z Niemiec, metrykę, policyjne wymeldowanie, Arbeitsbuch na nazwisko — Zubrzycka Emilia, Lubyca Króljewska, pow. Rawa Ruska. 9500

ZGUBIONO w Kamienobrodzie Personenausweis kolejowy nr 1552 wydana przez Bani 2 Lemberg na nazwisko Steczyk Anna z ważnością do 31. 12. 1943. — Znalazcę uprasza się o zwrot do Bahmeisterej 2 w Gródku na stacji.

ZGUBIONO 3. 1. 1944 Ausweis wydany przez Lascytur higyony Bakt. 5, i paszport sowlecki nr 597913, blo czek z Kennkarte II B. 002941 oraz kartę pracy wystawioną na nazwisko Majcher Anastazja, Św. Piotra 15.

SKRADZIONO dnia 6. 1. 1944 r., w tramwaju nr 8, portfel z dokumentami, Kennkarte, Krankenschein na nazwisko Głogowski Józef oraz Be zugschein na nazwisko Głogowska Zofia. Ostrzegam przed nadużyciem.

UWAGA! Skradziono Ausweis na nazwisko Woźnicki Władysław i blo czek z Kennkarte. Proszę seanow nego złodzieja o zwrot dokumentów na adres: Lewandowska, Mierna 9 w SKRADZIONO dnia 6. 1. 1944 r. w tramwaju 8, następujące dokumenty 1) Kennkarte wydana przez II. B. Lemberg; 2) Ausweis nr 98 wydany przez Stadthauptmann, Gesund heitserwaltung, Lemberg, ważny do 31. 12. 1943; 3) Ausweis Gesundheits kammer; 4) paszport sowlecki Jani na Kolejańska, Lemberg, Mączna 42 I, piętro.

SKRADZIONO paszport sowlecki — Anna Gajoch, metrykę ślubu sów Anna i Stanisław Jaworski, ulica Leszczyńskiego 8.

DNIA 6. 1. 1944 r. skradziono w tramwaju nr 8 torebkę zawierającą Ausweis Pol. Kom. Op. na nazwisko Kijara Molder i różne dokumenty. Proszę o zwrot dokumentów — p. niżej zażywać.

DNIA 4. 1. 1944 r. zgubiono przez pustkę na nazwisko Hruby Jadwiga wydany w Tarnopolu

SKRADZIONO kartę meldunkową i blo czek na Kennkarte na nazwisko Popiel Marja.

SKRADZONO Ausweis wyd. przez Starostękrearier der Direktor der Archive na nazwisko Muzyka Józef, Stanisławów. 9487

SKRADZIONO Ausweis nr 314 wy dany przez Res. Lazaret I, Block IV na nazwisko Młynarczyk Albina. — Zgłoszenia: Łyczakowska 46.

DNIA 31. 12. 1943 została zgubiona lub skradzona wycinek metryki chrzty na nazwisko Maria Cecylia Nasaleka atrodz. w lipcu 1922 w Zabłudowie, pow. Bielskiok. — Metryka została skradzioną w tramwaju nr 6, między Rejnią a rogatką Zniesienia.

WYBAGRODZE znalezione dokumenty: metryki, zaświadczenia Politechniki, biletu szkolnego, zgubio ny w tramwaju nr 1, dnia 6-go stycznia br. o godz. 17 na nazwisko Edward Brandl. 9503

ZGUBIONO Personalausweis wysy adzony przez Inspekcję Leśną oraz Nechtpass ersche na wystawiony przez Landkommissariat Turja v

POSAD POSZUKUJA

GOSPODYNI Polka, 15 lat praktyki w dużych dworcach i probostwie, zna wykwalifikowaną kuchnię, za utrzymanie z trawieniem chłopczykiem gorliwie poprowadzę gospodarstwo. Oferty do Gaz. Lw. nr 9091

STARZA emerycka zamie się do domu, dzieckiem lub interesem we Lwowie tylko za utrzymanie. Listy do Gaz. Lw. 9266

POSZUKUJE posady kelnerki lub sprzedawcy do sklepu. Listy kierowa do Gaz. Lw. 9415

ROZMAITE

NIEMIECKIE tłumaczenia, podania fachowo; biuro niem.: Głęboka 18.

UWAGA! Prowincja! W związku z ograniczeniem przejazdów kolejo wych załatwiam szybko i solidnie wszelkie zlecenia zakupów towarów wszelkiego rodzaju. Edward Chomencowski. Warszawa, ul. Elekto ralna czternaście. 7660

PODANIA niemieckie, listy, rachunki, życiorysy, wypełnienie wszelkich druków wykonuje: Kone, Biuro Po dań i pisania na maszynie, Lwów — ul. Kijańska 1 (Kerkergasse) m. 12 (szob placu Smolki). 7722

SZYBY wstawiam i zaciemniam okna tano. Listy Gaz. Lw. 7852

RESTAUACJA — Jajłodajnia — Hachaker Hetmańska 3. 8034

ŚWIATŁOKOPIE planów na poczeka niu! Łyczakowska 1. 8075

KONC. Biuro Dra Griega, Lemberg, Sykstuska 14, wykonuje podania — tłumaczenia, przepisywania na ma szynie, legalizację dokumentów — druk i wszelkie prawnicze nauko we, techniczne prace 9248

LEGALIZACJA odpisów i tłumacze niu do Kennkart, Brajerowska 10 I p. 88

SZTUCZNA Cerownia, Zofia pięć — mieszkanie 10. 9094

ZŁOTYCH wyrobów naprawa, ulica Czarna eckiego dwa. 7802

SZUSAM grania w restauracji przy wanej, mam własne pianino; warunki według umowy; zajęcia po żądana. Lwowski Dzieci 9, parter prawy, od 8—10.

ZIOLA zebrane przez dziatwę, odsy łają szkoły Dystryktu poczta, kole ja. Woki na żądanie Gotówka, — Premie czekają! E. Kaco, Tarnopol, Rynek 29. 9137

BEZPŁATNE informacje, nie zwle kając solidnie najdokładniej koja rzę małżeńską, wielki dobór ma terjału niezależnych pań i panów różnych sfer. Codziennie od 14—18, w niedzielę od 10—15, Sipińskiego 30, m. 3. Korespondencje kierować: Lwów, Postfach 69. 9236

ROZWODY, separacja — alimenty, informuję doświadczony prawnik — Warszawa, Ryśia 1, m. 2. Zamiej scowym listownie 10

PRZEPISYWANIE na maszynie do kumentów do legalizacji notarialnej tłumaczenia, podania wypełnianie wszelkich druków, życiorysy, listy korespondencyjne, Biuro tłumaczeń, Lwów, Romanowicza 2 (obok Notariatu).

PRZEPROWADZKI oraz wszelkie ro boty kołmi wykonuje tania (Chra znowska) i parter lewy tel. 201—01

STROJENIE, adnawa fortepianów, Artur Smutny — Lwów, Sipińskiego nr. 25 mieszka. 12, tel. 215 98 45

FOTOGRAFIE legitymacyjne na po czekaniu, artystyczne portrety wyko nanie najtaniej, szybko — pięknie — Zakład Artystycznej Fotografii — Lwów, Żybkiewicza 21. 47

LEGALIZACJA tłumaczeń i odp: sów, ul. Sakramentów 14, m. 1.

AKUSZERKA Markowska Lwów — Żybkiewicza 39. 9050

OBIADY na zamówienie Lwów, ul. Wajłłowicza 9, m. 6. 9097

PRZERABIA, niemiec, szyje nowe, — płaszcz, ubrania, kurki, szybko, ta nio, solidnie. Gaz. Lw. 9105

AKUSZERKA Stojkowa — Lwów — Ormiańska dwa 9216

SKUP, Krakowska 3, kupuje, sprze daje: dywany, kilimy, kryształ, — garderobe białe, obuwie i t. p.

KTO przyjmie na własne ładną dziewczynkę (noworodek). Żółkiew ska 29. Wadomość o dozorczy. v

DZIECIĘCE filcowe buciczki i botki wykonuje szybko z dostarczonego materiału. Sykstuska 32, III. piętro, mieszka. 21, oficyjny. 9412

MATERACE, pościel dezynfekuje — „Gazochemia” Lwów, Hauptstrasse (Piłsudskiego) 21. Telefon 271—06.

PRZYJMUJE do szycia wszelką be lizną nową i do przeróbki. Sobie skiego 26, II. p., m. 6. 9070

ZACIEMNIAM okna szybko i tania. Oferty do Gaz. Lw. 7953

POLECENIA GODNE FIRMY

CHROMOWANIE — niklowanie — Szubrowski, Lwów, Boinów cztery.

WLECZNE świece oszczędnościowe — Drogeria, Lwów, Kopernika jeden.

KARSAN przeciw gniciu ziemiaków — Drogeria, Lwów, Kopernika jeden.

WORA na kartofle, mąkę, węgiel etc. Drogeria, Kopernika jeden 9582

TROTKI na karakony, szczyry i myszy Drogeria, Kopernika jeden.

PAPIER higieniczny — Drogeria Lwów, Kopernika jeden. 9580

FLASZKI urynowe, baseny dla chorych, Drogeria, Lwów, Kopernika 1.

SANKI — sklep zabawek — Lwów, Piłsudskiego 16. 9579

REKAWICZKI!!! naprawa i przypra dzaj zniszczonych — robota nowych z powiększonymi materiałami w fa chowym warszacie — Lwów — ul. Boimów 18 (sklep). 103

STORY do zaciemniania okien poleca firma J. Malinowski — Lwów — Batorego sześć. 90

KUPCY — Spółdzielnia! Po cenach fabrycznych dostarczamy następują ce wyroby reprezentowanych fabryk i wytwórni loco nasz Skład Konsygnacyjny we Lwowie. Gospodar cze: Barwniki do tkanin (kolory bez ograniczeń), pasta do podłóg (tuz i luzem, pasta do podłogi w 1 kg. puszkach, sucha zaprawa „Froter”, ultramaryna do bielzenia i bielienia, środki do czyszczenia i szorowania i w. i. — Spółzweże: „Manganit” i „Ideal”, soda oczyszczona 98 proc., budynie, cukier wanili, kwasek cytr., proszek do pieczenia, olejki do pie czenia, zaprawa do wódek i w. i. — Galanteria i Kosmetyka: Lustra — sztuczne kwiaty, kremy, wody kwia towe, torby papierowe wszystkich roz marów, B/H Dr Górski & Polański, Lwów, Fr edichowa 5 (obok Pl. Akademickiego). Telefon 215—27. — Żądaj szczegółowych cenników 51

FOTOGRAFICZNE roboty amator skie w 24 godzinach wykonuje — „Fo-Fo-Ra” Lwów, Choryczyński 5.

KALENDARZE ścienne i kieszonko we na 1944 rok, poleca firma — J. Malinowski, Lwów, Batorego 6

DOM Handlowy R. Homan, Prze myśl, Świdkiewicza 5, telef. 14—15, Skład Konsygnacyjny Lwów, Pekar ska 24, II. p., telefon 268—21, poleca: budynie, cukier wanilowy, li ścię bobkowe, sodę oczyszcz., jarz ynę soloną, i t. d., barwniki, farbe do bielienia, proszek do prania, my dła zastępcze, pastę do butów itd., cenniki na żądanie, tylko hurtowo — prowincja za zaliczeniem. 8205

KSIĘGARNIA H. Łopieński, Lwów, Kopernika 12 — kupno i sprzedaż książek z różnych dziedzin wiedzy. W KSIĘGARNI — Antykwarna — A. Krwaczynski, Lwów, ul. Trybu nalska 18, sprzedaż, kupno książek nowych, okazjonalnych antykwarycz nych. Grafika — szlachy 77

T. SZUMSKI, Lwów, Łyczakowska 4 poleca: art. gospodarcze, środki za stępcze do mycia, prania, czyszczenia, papier pakowy, worki, stopy do zaciemniania, szczytki, pedzle, grze bienie, art. kosmetyczne, baterie i latarki w wielk. m wyborze. 37

KUPCY — Spółdzielnia! Art. gospo darswa domowego — galant., art. krawieckie po cenach hurtowych za mówisz najtaniej u przedstawiciela: Przemysł, Postfach 307. 141

WZBĘDZIE szewskie i przybory wszelkie spróbuj kliencie — bo ceny nie wielkie. Kiedy zamówienie swoje otrzymamy, Zarząd parzę z towarem poczta wysyłamy. Firma „Janusz Zygmarski” — Warszawa — ulica Zielna 22, mieszka. 4. 117

PRZYBORY szewskie w pełnym kom plecie. Dostaniesz kliencie tylko w Azecie. — Dokładnie pracujemy nad każdym zleceniem, i paszki wysyła my za zaliczeniem! Firma „Azet”, przybory szewskie — Warszawa — Jagua 18/20. 116

WYTWÓRNIA toreb papierowych — sprzedaj papieru i szpagaru J. Pogorzelska, Warszawa, Przechodna 1, m. 4, telef. 304—09 w podwórzu — praca oficyjna, II. piętro Prowincja za zaliczeniem. 115

BELTRYSTYKĘ polską i niemiecką oraz powieści dla młodzieży kupuje stale Księgarnia J. Fojtka — Lwów, Batorego 30. 50

BIZUTERIA sztuczna duży wybór w najstarszej aryjskiej firmie — Jan Seltenech Lwów plac Halicki nr 14. — Tamże fachowa naprawa wszelkiego rodzaju zegarków. 54

ZAGINIENI

KTOBY wiedział coś o Irenei Zastępcy z Drohobycza, aresztowanej przez bolszewików w Dolinie, w wię zniu w Stanisławowie wywołanej do Starobielecka, proszony jest o po dane wiadomości na adres: Wyso czanski A., Drohobycz, Lange strasse nr 111

MARIA Fyzak, uczennica kursu szko ly handlowej, wydalila się z domu 2. stycznia w niedzielę do kościoła i do tej pory nie wróciła. — Opis: Ubrana w czarny płaszcz, w zielonej pilocie, włosy czarne, wzrostu średniego o dość ciężej tuszy, lat 17, o perkatnym nosie, usta dość szerokie, twarz okrągła. Ktokolwiek by wie dział o miejscu jej poluty, proszo ny jest o danie znę na adres: Sala gestrasse 10, Michalina Fyzak, 9454

PRYWATNE

NIEMIECKIEGO nauka od 40 z. pod kierown. niem.: Głęboka 18.

PANA, który w piątek w „Roxy” po ostatnim seansie podniósł z pierw szego rzędu na balkonie szal turcki i rzączył go przechodząc, proszę o zwrot za wynagrodzeniem do Redak cji Sokoła 4, pokój 20.

MARYSIA Szyjłówna z Przemysła — jest proszona o podanie swego do kładnego adresu do Gazety Lwow skiej we Lwowie nr 113

BRONEK G. list na ulicy Tatarskiej Lwów.

SZYBY wstawiam i zaciemniam ta nio. Listy do Gaz. Lw. 8352

RENA Flora Turczy ze Sambora, dajcie koniecznie znać o sobie zanie pokojony Wilk. Poste. restante nr 18/43 Ausweis, 9458

Tanie i wartościowe Książeczki dla każdego!

Elementarz o królikach 1 zł.
„kozi 1 „
„pszczeni 1 „
Przesyłka po 50 gr od 1 egz.
poleca

Księgarnia M. KOWALSKI
Lwów, ulica Legionów 19
Dla odsprzedawców rabat.

jasno świeci — oszczędza prąd

OSRAM

dużo światła - mało prąd

FARBIARNIA

ul. LEGIONÓW 23 (w podwórzu)

farbuje ubrania kapelusze, wazel kle materiały i przede na wszystkie kolory ładnie i szybko

POTRZEBA od zaraz do robot na miejscu

15 ROBOTNIKÓW I 15 ROBOTNIC

Zusatz zapewnione. Zgłoszenia: Elekrownia na Per senkowiec, u inż. Miklaszewskiego. 78

Zymbal
perfumy

CHENIEPRODUKTY ADAMCZEWSKI WARSZAWA

Kupuję KSIĄŻKI

dziecinne, młodzieżowe, powieści itp.

KSIĘGARNIA M. Kowalski

Lwów, Legionów 31

Uwaga! Wysokie wynagrodzenie!
Dnia 4—5. 1. w nocy skradziono: paszport włoskowy na nazwisko Heinrich Sroka, prawo jazdy, — Kennkarte nr A. 5214 w. 29. 6. 1939, z Pres. Poljeji Beuthen — kartę członkowską Verkehrs gruppe Kraftfahrgerber Berlin, książkę Poetz, Kasy Oszczęd., na 4 800 Rehm., karty sp tytoso we i pap erosowe z 2 miesiące, 2 karty opłowe z tego 1 na nazwisko Fritz Schppan, Lwów — Allencar. 10, karty kartoflane oraz inne różne Ausweis — Sprawców uprasza się o zwrot za wysokim wynagrodzeniem pod adresem: Heinrich Sroka, Lem berg, Adolf Hitler Ring 29 10. v

Redakcja przyjmuje od godz 10—11 Rekopisów nie zwracamy — Telefo ny: Sekretariatu 202-23 — Kron kl 105 21 Działu ogłoszeń 200 06 — Za terminowy druk ogłoszeń wydawnic two nie odpowimla — Druk „Gazety Lwowskiej” Lwów, ul. Sokoła 4.